Ч. 180 (14.723). Львів, вівторок 17. серпня 1937. Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Леґіон. Праґа „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

СВЯТО НА МАКІВЦІ
відбудеться 22. ц. м.

По довших переговорах з представниками Виділу Філії Т-ва Охорони Воєнних Могил у Сколім староство у Стрию згодилося було на свято на Маківці в дні 8. ц. м. під умовиною, що свято буде мати наскрізь релігійний характер та що окремий організаційний комітет візьме на себе відповідальність за хід свята. Одночасно староство зажадало, щоб організаційний комітет підписав декларацію, що буде відповідати за хід свята. Представники Виділу Філії прийняли всі ці пропозиції та їх виконали. Далі староство зажадало від Виділу Філії нових інформацій: хто буде відправляти Службу Божу, виголошувати проповідь і т. д. І ці інформації староство дістало. Тимчасом на Маківці треба було поставити новий паркан, оправити могили і т. д. Власники гори Маківки брати Ґредлі заявили представникам Філії, що проти самого свята не мають нічого, але домагаються дозволу. А що староство дало дозвіл представникам Філії лише устно й телефонічно, Виділ Філії був змушений відкликати свято в дні 8. ц. м.

Представники Філії інтервеніювали далі у старостві у Стрию, щоб виєднати таки письменний дозвіл. Одначе всі заходи виявилися безуспішні, бо староство не хоче дати письменного дозволу на свято. Своє становище староство мотивує тим, що це відпустове місце, що свято має мати релігійний характер і має відбутися спокійно та в повному ладі. Якщоб повторилися минулорічні події, то староство загрозило, що витягне всі консеквенції та розвяже філію Т-ва.

По довшій нараді Виділ Філії рішив, що свято на Маківці відбудеться **невідклично в неділю 22. серпня ц. р.** з такою програмою: В год. 10.30 відправиться полева Служба Божа, підчас якої буде виголошена проповідь, по Службі Божій відправиться панахида за поляглих на Маківці Українських Січових Стрільців.

Виділ взиває українське громадянство взяти зорганізовано численну участь у святі на Маківці, зберігати спокій і лад підчас свята, поводитися культурно по дорозі на Маківку та з поворотом, не нищити молодняку і лісової культури на Маківці, не розкладати вогнищ, не оплескувати проповіди священника, не співати неценэурних пісень по дорозі через місто Сколе і на Маківці та підчинятись приказам впорядчиків на Маківці.

З огляду на консеквенції, що їх на випадок незбереження спокою і ладу поноситиме організаційний комітет, Виділ просить учасників свята на Маківці притримуватися точно згаданих доручень.

В кожному селі коло Маківки завязався комітет, що подбає за нічліг для учасників свята на Маківці.

За Виділ Філії Т-ва Охорони Воєнних Могил у Сколім:

о. Мих. Мосора, вр. голова. Володимир Бичкович, вр. секретар

Організаційний комітет свята на Маківці: Дир. Володимир Садовський, проф. Антін Шуревич, Михайло Пасічник, Остап Івасиків і Роман Билень.

Перед реконструкцією анґлійського уряду?

ЛЬОНДОН, ПАТ. Популярний часопис „Пілл" подає сензаційну вістку про недалеку реконструкцію кабінету прем. Чемберлена, до якої дійде ще перед осінньою сесією парляменту. Реконструкція має: 1) надати кабінетові більше національний характер, щоби переконати світ, що В. Британія рішена боронити своїх прав; 2) збільшити впливи премієра на закордонну політику. Тому премієр задумує запропонувати Вінстонові Черчілеві і Льойдові Джорджові, щоби вступили до уряду. Часопис здогадується, що мін. Іден відійде з міністерства закордонних справ та обійме евентуально теку міністра кольоніяльних справ. Міністром закорд. справ стане мабуть льорд Галіфакс, Льойд Джордж і Вінстон Черчіль, як міністри без теки, ввійшли би до тіснішого гурта міністрів у кабінеті, які рішатимуть про начальні проблеми британської політики. Мін. Джон Саймон обійме становище льорда канцлера на місце льорда Гейльсгема, який уступив. Мін. Гор обійме теку канцлера скарбу. Політичні кола Льондону вважають ці зміни неправдоподібними.

Нові кріваві заворушення в Югославії.

БІЛГОРОД, ПАТ. У звязку з подіями у Младеновац офіційний комунікат стверджує, що **ліві опозиційні елементи задумували зорганізувати в ріжних місцевостях віча по жалібнім богослуженні за душу патріярха Варнави, щоби викликати заворушення. У Младеновац рішили напасти на дім пос. Барзака. По богослуженні кількасот осіб пішло під памятник поляглих маніфестуючи по дорозі. Влада даремно взивала манїфестантів, щоби розійшлися. Багато учасників пішло в напрямі помешкання посла та обкидали камінням і заатакували палицями та ножами жандармів, які намагалися цьому перешкодити. Юрба ранила старшину жандармерії і двох жандармів. Тоді жандарми вжили зброї. Дві особи вбиті, 10 ранених.**

Після того юрба розійшлася і лад привернено. В інших місцевостях опозиційні елементи теж намагалися зорганізувати демонстрації, але без ніякого успіху.

VI. 1. Pr. 160/37. Wyciąg z protokołu wspólnego. Sąd okręgowy, Wydział VI. karny we Lwowie w sprawie konfiskaty nr. 169 czasopisma p. t. „Dilo" z daty Lwów, dnia 4. sierpnia 1937 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 160/37 na posiedzeniu niejawnym w dniu 10. sierpnia 1937 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 4. sierpnia 1937 r. przez Starostwo Grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma „Dilo" nr. 169 z daty Lwów, dnia 4. sierpnia 1937 zawierającego: 1) w artykule p. t. „Nowynki" od słów „Krwawe" do słów „pokyszczo zderżujemosia" przest. z art. 170 kk. i zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w §. 21. ust. druk. z 17/12 1862 Dzpp. nr. 6. ex 1863 t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. — Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu szerzenie fałszywych wiadomości z przebiegu uroczystości ku czci Szaszkiewicza w Milatyczach pow. Lwów, co może wywołać niepokój publiczny. Według §§. 487, 489, 493 p. k. oraz §§. 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący: Wiceprezes Malicki w. r. Protokulant: Biały w. r. Za zgodność: L. Janowicz kier. sekr.

Є нарід – нема людей.

КІЛЬКА РАД ГАЛИЦЬКІЙ БЕЗРОБІТНІЙ ІНТЕЛІҐЕНЦІЇ.

Холмщина, половина серпня.

На життя треба дивитися реально, але не страхітливо. Можна, правда, найчастіше почути у нас, що волюнтаристичний критерій власної сили, щоб ним міряти життя — перейшов до старої клуні з романтичними реквізитами, але такий погляд — не цілком обоснований. Зате маємо правдивий факт, що у народів поневолених **первень волі мусить висуватися на чільне місце** і що треба надокладати працею, зусиллям і нестримним хотінням там, де з тих чи інших причин забракне матеріяльної спромоги.

Правдивість цього погляду обсервуємо від кількох років серед молоді в Галичині, що завзялася витворити свої власні варстати праці та заробітку; та такого життєвого підходу в масовому розумінні маємо все ще замало.

Виховані на щаблях поавстрійської бюрократичної єрархії, призвичаєні до родинних сторін і родинної протекції (тепла „цьоця", вуйко — радник, плечі в головній дирекції), цілим серцем привязані до родинних куточків, — відмежовані червоним рубом від широкого, жадного праці простору Великої України — занедбали ми у невиясненому та неоправданому маразмі ті великі можливости праці та заробітку, що їх експльоатують поляки, а передовсім жиди — на північ від Галичини за сокальським кордоном.

НА 20 ЗАСОКАЛЬСЬКИХ МІСТ — 2 ЛІКАРІВ УКРАЇНЦІВ.

Два тижні вже мандрую по Холмщині, вірніше по цілому Забужжі, бо відвідав й Підляшшя. Розмовляю з людьми, приглядаюсь обставинам. Ночував у священників, селян, міщан, ремісників, учителів, інтеліґентів, а навіть щось зо два рази на... поліційній станиці. І всюди виношу одно враження: **нарід наш за сокальською смугою живе і тримається при своєму ще не зле, навпаки виказує деякі прояви здорової національної динаміки**, а найважніше: хоче жити і вдержатись на поверхні життєвої струї. Та, на жаль, Холмщині, Підляшшу, і майже в рівній мірі Волині **бракує добрих національних провідників**, бракує тої інтеліґентської еліти, що створила би провід і культурну верхівку — шляховказ для народньої маси. Може не повірите, але на просторі цілої Холмщини на якихось 20 міст і містечок, не згадуючи вже про села і т. зв. осади не ординує сьогодні більше як **двох-трьох лікарів-українців** і то місцевого походження. А народу є кількасот тисяч. Хтось очевидно з тої маси хоруе, народжується, умірає, лікується, ну й зрозуміло у кого — у чужинців, що їх призвища кінчаться здебільша на — „цвайґ" та „бавм". Наших лікарів нема.

ПЕРЕМІНИ У СВІТОГЛЯДІ ХОЛМСЬКОЇ МОЛОДІ.

Сучасна Холмщина з Підляшшям (8,595 км². 592,000 населення: 25.3 прц. українців; 59

прц. римо-католиків; 12.9 прц. жидів) виховала кілька десятків своєї інтелігентської молоді, що вийшовши здебільша зпід селянської стріхи, покінчила чужі середні, часом і вищі школи та не закинула своєї віри і народности. Наведена нижче розмова, яку я мав з одним із духових провідників тої молоді, що їй доля часами дійсно трагічно плутає обставини — наглядно ілюструє дійсний стан змагань інтелігентського молодняку наших півн.-західніх земель та світоглядові переміни, що зайшли за кілька років серед неї. Оце стенограма тої розмови.

— Відколи можна помітити розвій молодої холмської української інтелігенції?

— Думаєте, очевидно, про повоєнні роки. Отож найінтенсивніше наростання нашої інтелігентської верстви помічаємо від 25—30. рр. Від тих років досі на Холмщині та Підляшші здало матуру кілька десятків українців та українок, один осягнув перший диплом у подєбрадській У. Г. А., двох скінчило медицину, один одержав консерваторійний диплом з відзначенням, кілька осіб студіює агрономію, журналістику, право, математику та мови. Стараємось мати фахівців у всіх по змозі ділянках, але найбільше присвятили свої сили незавидній учительській праці, що й поважно ослабило наш гурт...

— А це чому?

— Просто тому, що багато дівчат і хлопців тягнулося, як могло, аби лише покінчити учительські семинарі. Деякі з них не дістали посад і сидять дома, працюючи здебільша на ріллі, а ті, що їх дістали — майже всі пропали, частинно зденаціоналізувалися, частинно виїхали поза межі Холмщини та Підляшша збільшуючи гурт заточенців. Але така ситуація витворила ще й бажані наслідки, а саме помітний зворот у світогляді холмсько-підляської молоді, що закинула думку про ті фахи, які вимагають державної апробати ,тай потяглася радше на вільні студії, як медицина, ветеринарія, журналістика, мистецтво і т. ін.

— А як виглядає ділянка ремесла?

— Не надто добре, але найкраще; саме ті, що вчилися таких фахів, як огородництво, масарство, ковальство, столярство — ці власне найшвидше вертаються у свої села та міста і стають найвартіснішим, сильним елементом.

— А мішані подружжя?

— Трапляються і то головно в учительських сферах та ще й тому, що наші хлопці, як усюди, вискочивши „на пана", часто забувають за своїх дівчат, яких є, на жаль, треба признати, дуже мало. Тепер, коли дорога в Галичину, над чим постійно працюємо, стала більше отверта галичанки здобувають радо серця наших юнаків, що не виключає й того, щоб галичани не шукали собі дружин із нашої сторони.

Та найбільше відчуваємо вантаж, який творять наші пів-скомунізовані чверть-інтелігенти, фантасти, зарозумілі мрійники, вічні студенти-волоцюги і всякі такі типи, що їх зрештою стрінете всюди. Тому власне **радіємо, коли до нас приходить вартісний волинсько-галицький елемент**, що вибираючи собі серед нас дружину, чи осідаючи на працю — підсилює наші малі, завзяті, але густо несвідомим ренегатством і комуною пощерблені ряди. **Галичани безробітні можуть все рахувати на нашу руку, простягнену в їх сторону з грішми, які можуть у нас заробити.**

ВИСНОВКИ, ЯКІ ТРЕБА ВИМІНЯТИ НА МОНЕТУ ПРАКТИЧНОГО ДІЛА.

Робимо висновки ясні та реальні. Під сучасну пору нема в Галичині села, міста, чи містечка, де не жилоб кілька українських дівчат чи юнаків — скінчених правників, лікарів, дентистів, ветеринарів, ремісників, теольогів, кравчинь, і купців, механіків, інжинірів, агрономів. Усім їм радимо одного гарного дня взяти в руки атляс наших сумежних земель і добше йому приглянутися. Отут, де кінчається Лежайщина, Ярославщина, Любачівщина, Равщина, Сокальщина почерез цілий волинсько-тернопільський кордон — починаються мало відомі галичанам землі, **де можна жити між своїми, працювати для братів, виковувати собі та їм кращу долю.** Памятаймо, що в усіх тих Володавах, Парчевах, Красноставах, Замостях, Грубешовах, Тарногродах, Томашевах, Витницях, Торчинах, Дубнах і інших Костополях — нема часами ані одного українського лікаря, ані одного українського бюра, де можнаб написати прохання, ані акушера, цукорника, ні фризієра. Ці фахи були колись опановані виключно жидами, тепер видно постійне зменшення їх впливів (в 1921. р. було жидів на Холмщині та Підляшші — 14.2 прц. а в 1931. р. вже тільки 12.9 прц.!) на користь очевидно напливового польського познансько-поморського елементу.

Правда поляки та жиди мають найважніший козир у руках — капітал + державна чи закордонна поміч, та проте з нашої сторони мусить впасти на противажну терезку **при мінімум капіталу + максімум праці, зусилля та волі.**

Ріжними дорогами повинна розпочати Галичина негайну експансію зайвого для неї, вартісного життєво і національно підготованого елементу на півн.-зах. українські землі.

Ті, що вже поселились по цей бік сокальської межі — працюють і тішаться загальною симпатією місцевого населення. При переході з Галичини треба лише рахуватися з кількома своєрідними тутешніми „специфіками", що їх вкоротці назвемо по імені.

Поперше галичан не долюблює зі зрозумілих причин адміністраційна влада, але влада не зможе когось виселити, коли той хтось буде працювати виключно у свому званні.

Подруге: галичани переступивши сокальський кордон, повинні памятати, що опинилися у зовсім інших політично-правних та звичаєвих обставинах і що те, чи вони читатимуть „Діло", „Українські Вісти", чи „Нову Зорю" не має ніякого значіння, бо їх роля — **роля піонірів національної культури, національного відродження, носіїв єдности, а не пропагаторів партійних чи ідеольогічних орієнтацій.**

Потретє: галичани не сміють виявляти відразу своєї зарозумілости, мовляв, я приїхав сюди, як істота вища і буду апостолувати. Це булоб якнайгірше. Галичани, навпаки, повинні розуміти, що й півн.-західні землі мають свою культуру, свою традицію, своїх людей, своєрідні обставини, відносини, звичаї.

Ті три основні запоруки успіху за сокальським анахронічним, а проте живим кордоном, треба всім, що його ламають — раз на завжди запамятати.

А головне — не лякатися та вірити у власні сили.

Українська мова в кабінеті лікаря, робітні ремісника, бюрі адвоката чи у крамниці, — постійний контакт з народом, почуття спільноти — вже це саме вистачить за електричну силу, що пустить у рух заржавілий механізм занедбаної машини.

Гром.

ДІВЧАТА! КРАСА І ГРОШІ ЦЕ — ЗАМАЛО!

Про вишкіл виховниць дошкільних установ.

Дівоче питання стає з кожним майже роком поважним суспільним і національним питанням.

Суспільні відносини зміняються майже на наших очах та радикально. Ще недавно — ми, старше покоління дуже добре це памятаємо — були ті добрі патріярхальні часи, коли дівчиною в хаті ніхто дуже не журився, ні в інтелігентній, ні в селянській родині. Інтелігентна дівчина, якщо вміла добре читати й писати, мала добре виховання (в тодішньому розумінні), вміла трохи грати на фортепіяні (це конечне), та сяке-таке віно, призбиране дбайливими батьками, мала забезпечену майбутність. Женихи мусів прийти — адвокат, суддя, лікар, професор чи учитель — скорше чи пізніше, таки зявлявся в хаті порядної родини.

Селянській дівчині фактично непотрібна була ніяка освіта. Вистачало здоровля та кілька моргів поля. Вона виходила заміж, засновувала своє родинне гніздо та жила більш-менш щасливо на світі.

Нині не те. Економічні умовини стають майже з кожним роком важчі. Кандидатів, охочих до женячки, що моглиб утримувати самостійно родини, щораз менше. Дівчата мусять журитися про своє незалежне життя, про незалежну працю та заробіток. Навіть дівчина, що вийшла заміж, не може відмовитися від зароб'тної праці, бо інакше не втримається її родина. Навіть селянські дівчата мусять нині дбати про незалежне життя та відпливають до міст, шукаючи праці в торговлі, промислі та ремеслі.

Дівчата мусять підготовлятися до незалежного життя, до заробітків. Але тверді умови сучасного економічного життя спричиняють величезну конкуренцію на ринку праці. Вже нині починають перед дівчатами замикати деякі ділянки праці, що досі були для них необмежені (нпр. в учительськім званні). Отже питання незалежної праці та заробітків для наших дівчат стає направду поважним суспільним і національним питанням.

Ми мусимо дбати про розвиток тих ділянок суспільної праці, що бодай покищо є для дівчат безконкуренційні, а з суспільно-національного погляду необхідні. До таких ділянок суспільної праці належить безумовно праця в установах дошкільного виховання — в дошкіллях, захоронках і дитячих садках.

Але ця фахова жіноча праця, для дівчат безконкуренційна, вимагає теж спеціяльної фахової підготови, освіти і студій.

На цю ділянку суспільної жіночої праці треба звернути особливу увагу українського громадянства, батьків та українських дівчат.

Відповідну освіту можуть українські дівчата побирати в „Приватній Захоронкарській Семінарії ім. св. Йосафата СС. Василіянок з українською мовою навчання у Львові, при вул. Потоцького ч. 95, заложеній в 1934/5 шк. році Школа ця має права державних шкіл. Наука в школі триває три роки (три курси). Можливо, що в 1938 р. прибуде ще школі четвертий рік науки. Тоді булаб це повна фахова педагогічна гімназія, що даваламб фах. освіту кандидаткам на виховниць дошкільних установ.

До цієї школи приймають українських дівчат, що покінчили 7-му клясу народньої школи третього ступня та мають 14, але не більше, як 18 літ життя в тому календарному році, коли починається шкільний рік. Хто переступив 18-ий рік життя (до 22 літ), може дістати з кураторії диспензу через дирекцію школи.

Письменне прохання на приняття до школи вносять батьки або опікуни кандидатки. До прохання треба долучити: 1) метрику хрещення, 2) останнє шкільне свідоцтво, 3) опис життя, писаний власною рукою кандидатки, 4) свідоцтво щепленої віспи.

Заки кандидатку приймуть до школи, вона мусить перейти пробу слуху, 2) лікарські оглядини, 3) вступний іспит. При вступному іспиті ті кандидатки, що покінчили 7-му клясу повної народньої школи, здають українську, польську мову і математику письменно та устно, а ті, що не покінчили 7-ої кляси повної нар. школи, або вчилися приватно, здають при вступнім іспиті, крім згаданих предметів, також релігію та природу з географією, але тільки устно, все в обсягу програм повної 7-клясової народньої школи.

На програму науки в цій школі складаються такі предмети: релігія, українська й польська мова та теоретичні педагогічні науки — на II-му курсі психольогія, на III-му історія виховання — і педагогічна практика в дошкіллях, математика, наука про сучасну Польщу, географія і природа — на I-ому курсі біольогія, на II-му анатомія, на III-му гігієна і технічні предмети — роботи, рисунки, музика (фортепіян), спів, руханка, ритміка. До дуже важних предметів науки в цій школі належать технічні предмети, — бо вони дають змогу опанувати все те, що в практиці дошкільного виховання необхідне; важні також теоретичні педагогічні предмети.

Оплати побирає школа такі: вступний іспит на I-ий курс 10 зол., на II-ий 15 зол., вписове 15 зол. та одноразово на інвентар 10 зол. (платних у двох ратах). Місячна оплата за науку 22 зол. Тому, що школа має права державних шкіл (право прилюдности), діти державних урядовців мають право до знижки місячної оплати на 50%.

Крім теоретичних педагогічних наук кандидатки ведуть також практику в зразково уладженому дошкіллі. При школі є інститут (інтернат), ведений фаховими педагогічними силами. Сама школа лежить у дуже здоровій частині міста, серед просторого саду та городу, має зразково уладжені робітні, згідно з найновішими вимогами педагогії.

По скінченій науці в третьому році відбувається кінцевий іспит, щось у роді давнішої матури. При цьому іспиті кандидатки здають українську й польську мову та педагогіку устно і письменно, релігію (можуть бути звільнені, якщо мали дуже добрий поступ), і вибраний один предмет — математику, природу, або науку про сучасну Польщу.

Свідоцтво покінченої Захоронкарської Семінарії дає право до самостійної виховної праці в якійнебудь установі дошкільного виховання, захоронці або дитячому садку.

Ми стоїмо на передодні масового розвитку установ дошкільного виховання, подібно як у другій половині XIX-го століття були суспіль-

ства слідками масового розвитку народніх шкіл. У ті часи засновувало і вело народні школи переважно духовенство. Отже ці школи мали, так би сказати нинішньою мовою, приватний характер. За доброго пів-століття розвинулися народні школи в повні державні установи, що густою мережею вкрили цілий край.

Немає сумніву, що установи дошкільного виховання перейдуть той сам еволюційний процес розвитку. Нині є вони здебільша приватними установами, на утриманні приватних осіб, освітньо-виховних товариств або самоврядування. Але вже закон з 11 березня 1932 року передбачає засновування державних установ дошкільного виховання. Тоді виховниці дошкільних установ, подібно як народні учителі, дістануть права та забезпечення державних урядовців.

Процес масового поширення установ дошкільного виховання поступає багато скоріщим темпом, як колись процес поширення народніх шкіл, на приклад можна вказати дитячі садки Рідної Школи. В перших роках не мала з них Рідна Школа і повної сотні цих установ, а нині має вона їх майже коло 800—1000.

Щоб події життя не заскочили нас знов непідготованими, дбаймо заздалегідь про відповідне число фахово освічених і вишколених виховниць дошкільних установ. Праця в дошкіллях незалежна і вдячна та виходить на безпосередню користь народу, бо підносить культуру найменших.

І. Ю.

З польської преси.

Явна боротьба леґіонової лівиці з О. З. Н.

У виленському „Слові" з 15. ц. м. (ч. 224) читаємо у статейці п. н. „У Кракові доходить до явної боротьби „леґіонової лівиці" з ОЗН", що

Краків є дуже цікавим середовищем. В цьому місті зродилося багато починів, що опісля обняли цілу Польщу. Нині на цьому терені появилися факти, що мусять звернути увагу на настрій ферментів. Ось д-р Бобровський зі сенатором і б. воєводою д-ром Квасьневським, який є головою окружного союзу „звйонзку леґіоністів", звернувся до президента міста д-ра Каплїцького з домаганням скликати засідання міської ради, на якому хотіли поставити внесок у справі скреслення митр. Сапіги зі спису почесних громадян міста. Д-р Каплїцький порозумівся з ким слід і спротивився цьому домаганню, засідання не скликав, внеску не приняв. Тоді д-р Бобровський заявив, що справа ще не скінчена.

Сен. Квасьневський оголосив в органі леґіонової лівиці „Курієрі Вечорнім" знамените інтерву, в якому між іншим каже: О. З. Н. не відограє активної ролі. Тому, що по оголошенні заяви полк. Коца „звйонзек леґіоністів" краківської округи зголосив своє приступлення до О. З. Н. фіґурую у списі як голова цього „звйонзку". Це є цілий звязок з О. З. Н. Нема двох думок, заявив віцемарш. Квасьневський, що всі леґіоністи, це демократи. Бо ж вийшли зі школи команданта, який був демократом. Стоять твердо — закінчив д-р Квасьневський — на цьому становищі і не будуть розмовляти з ніким таким, який ріжнився з командантом.

——o——

Летун Левоневський пропав.

Совітський летун Левоневський перелетів понад бігуном в год. 13.40 на висоті 6.000 м. Спочатку приходили правильно вістки з його літака і прибережні совітські стації переловлювали їх. В год. 14.32 Левоневський дав знати, що останній мотор по правому березі перестав функціонувати ,бо олива доходить неправильно. Опісля перервалася правильна злука з Левоневським. Всі радіостації в Америці та совітські радіостації на Дал. Сході стараються зловити сиґнали, надавані Левоневським. Совітські кола дуже занепокоєні долею Левоневського. Залога його літака складається із трьох осіб. Сам літак є однопалатовець з чотирма моторами. Згідно з пляном Левоневський мав осісти на Алясці.

Дещо про „Ґаліцко-русскую" кооперацію.

Від Ред.: Від доброго знавця відносин серед наших „русских" дістали ми жмут інформацій про москвофільську кооперацію в Галичині, які прочитає певно з цікавістю кожний читач „Діла".

В числах „Русского Голосу" з липня ц. р. подано звіт зі загальних зборів „Ревізійного Союзу Русских Кооперативів" у Львові, що відбулися при кінці червня.

Як виходить зі звіту, то в Галичині є 208 „русских" кооператив. Надіємося, що на цей раз нема в них „мертвих душ", хоча ще добре памятаємо, які то неприємні несподіванки стрічали ще недавно ревізорів „Р. С. Р. К.", що їздили на ревізії і щойно на місці переконувалися, що деякі сільські кооперативи існували лише на папері, бо вже давно заснули „сном блаженних".

У звіті подано навіть, що 87 проц. кооператив замкнуло білянс з зиском. Шкода тільки, що директори „Р. С. Р. К." пп. Ганасевич і Плешкевич не подали фірм тих щасливих кооператив, що так „блестяще" списалися. А подання тих фірм було би дуже цінне з двох причин:

По-перше, широкі верстви нашого населення довідалися би, **скільки то жидівських кооператив належить до „Р. С. Р. К." та який процент жидівських капіталів фіґурує під назвою „русских"?** Ми надіємося, що пп. директори заспокоять нашу цікавість і скажуть нам щиро й одверто, як то вони, беручи під своє крило цілком нерусскі кооперативи, задумали в Галичині будувати русску кооперацію та спасати святу Русь?

Також цікаво було би довідатись, який процент позичок, вкладів та товарів припадає на русску частину? Скільки позичок на поданих п. Ганасевичем („Кооперативний Вістник" з січня ц. р.) золотих 1.503.301 уділили нерусскі кооперативи, а скільки широко знана „Защита Землі" у Львові, що крім шильду має досі відписаних та невідписаних **понад чверть міліона страт** і тільки робить, що від зруйнованих селян без формальної ліквідації стягає

Ф. АЛЯХНОВІЧ. 38

7 ЛІТ НА СОЛОВКАХ.

ДО КОРДОНУ.

Чергового дня у відкритім авті, в товаристві совітського старшини й вояка, їхав я на залізничий двірець. Ми їхали в напрямі кордону...

Одначе пильнували мене у ваґоні так обережно, начеб то я їхав не на волю, а назад на Соловки, та якби побоювались, що пробуватиму втікати. Навіть до потребника не міг я вийти без конвою...

Поїзд жене швидко, та мені здається, що він волічеться черепашиним ходом.

Нарешті — Мінськ.

Висідаємо.

До відїзду поїзду маємо приблизно дві години часу. Виводять мене до залізничої кімнати ГПУ. Заявляють мені, що дістану побачення з моєю матірю, яка мешкає в Мінську. Справді двері відчиняються за хвилину і входить до кімнати мати, яка трясеться зі зворушення. Дали нам тільки пів години розмови. При прощанні віддаю матері коло пів кільограма чорного хліба, який видали мені в Бутирках на дорогу. Руки матері трясуться.

— Сину мій! Такий щедрий дар... Ми вже давно не мали такої скількости хліба! Але може він придасться тобі?

— Будьте, мамо, спокійні... Мені той хліб уже не придасться...

Їдемо далі. Колосово — кордон!

Виводять мене до прикордонної станиці ГПУ. Совітський вояк не відступає мене ні на хвилину. За хвилинку затримався якийсь особовий поїзд. Все ще чекаємо. Переїхали ще два вантажні поїзди. Ждемо. Минуло вже більше, як дві години. Наближається вже сумерк...

Колиж до біса!

Оглядаю порозвішувані по стінах „лозунґи" і портрети „вождів". Швидко вже покину вас — на завжди!...

Їде якийсь поїзд...

— Ні, це так вітер гуде — каже вояк, що мене пильнував.

Раптом впадає совітський старшина, який ескортував мене з Москви.

— Собірайтесь з вещами! (Ходіть із річами).

Останній раз чую цю команду, яка постійно переливалась крізь мої вуха підчас мого побуту в казаматах. Швидко хватаю свої клунки і йду на перон.

Та в тій хвилині відчув я, що я вже не вязень. Навпаки мене шанують. Бо начальник нашого походу, якийсь ґепіст у довгій шинелі, з ромбами на ковнірі, що означало високу військову ранґу, закомандував:

— Взять вещі! (Взяти речі).

Негайно підскочив до мене червоноармієць, який ввічливо схопив мої клунки й ми вийшли. Похід відкривав ґепіст із ґенеральськими відзнаками, я ішов за ним, з боку вояк із моїми клунками, за мною мій конвоїр, дальше якісь люди... Я не звертав на них ніякої уваги.

ВИМІНА.

Жахлива погода. Вітер гуде в недалекім лісі, жене хмарами, які летять із поспіхом, переважаючись одна крізь другу, немов бажаючи швидше перелетіти через совітські граничні ворота, що відділюють два світи. Вдивлююся в напис: „Соціялізм сотріот всє ґраніци" (Соціялізм знищить усі кордони). Бачив я так давно, ще в листопаді 1926 р., коли я їхав до совітської держави з вірою, що зможу вести культурну працю для Білоруси, там у БССР. Тоді теж була осінь, але я їхав із весною в душі. Сьогодні вертаюся як скиталець, у вязничім кафтані, протверезений Соловками, щасливий, що за хвилину моя нога знову переступить кордон держави соціялістичного будівництва. Сьогодні також осінь, але в моїй душі розцвітає якась невисказана радість...

(Докінчення буде).

ю 200 до 300 золотих поруки за уділи, які йдуть на удержання нікому непотрібних директорів та вчасти на сплачення довгів банкам.

По-друге цікаво було би довідатись, яким то робом на 208 кооператив 87 проц. замкнуло рік із зиском, коли з пятьох чисел „Кооперативного Вістника“ за листопад 1936 — березень 1937 видно отсі висліди:

За листопад 1936 на 32 кооп. 18 виказують стр.
За грудень 1936 на 41 кооп. 24 виказують стр.
За січень 1937 на 7 кооп. 2 виказують стр.
За лютий 1937 на 10 кооп. 6 виказують стр.
За березень 1937 на 8 кооп. 6 виказують стр.

Отже за 5 місяців на 98 кооператив 56 виказують біланси зі стратою, а подані в інших „Вістниках“ біланси не виказують ліпших вислідів.

Заява п. Ганасевича про те, що в минулім році впливнуло до кредитових кооператив вкладів на 432.546 зол., а вибрано 588.414 зол., вимагає також деяких пояснень. Передовсім треба би довідатися, чи йде про ефективні вклади та виплати, чи про такі виплати, як їх переводить збанкротована „Защита Землі“?

Вона то вживає грошей, отримуваних від Ставропігії, на судові процеси (поруки за уділи) з селянами, а відтак виплачує своїм покривдженим вкладчикам по кілька золотих, о скільки вони добровільно зречуться **половини** претенсії! Добрий спосіб **виплати!**

Оскількиж йде про ефективні виплати, то в якім проценті з жидівських кас?

Коли вже мова про „блестящій розвиток русских кооператив“ у Галичині, то не від речі булоб дещо більше довідатися про поступовий рух споживчих кооператив, щоби знати, кілько товарів припадає на такі великі, розуміється, жидівські гуртівні, як „Ен-Ка“ у Львові та інші на провінції і кілько на таку давно збанкротовану „Хозяйку“ у Львові, в якій навіть церцю за 5 сотиків годі було дістати?

Мало каже згадка про 26 кооператорів з вищою і 46 з середньою освітою на 674 русских кооператорів. Без порівнання більший ефект зробило би подання тих конкретних вислідів, що їх русскі кооператори осягнули.

На жаль, нема чим похвалитись! Не кажучи вже про так ганебно знищені великі установи, як „Защита Землі“ у Львові, „Бескид“ у Сяноці, „Самопомощ“ у Коломиї і т. д., на підставі даних офіціяльних звітів бачимо, що представляють із себе ще незліквідовані менші русскі кооперативи!

Всюди чути нарікання та проклони селян на своїх „патріотів“, що їх зруйнували, повиманчували у несвідомих одиниць векслі на 2 до 4 рази більші суми, як селяни позичили, пустили їх в рух та в найбільшу біду їх впхали! На підставі тих жалів цілком безпристрасно можна сказати, що це виглядає так, якби деякі русскі кооператори свідомо нищили наших селян, щоб раз на все зломити у них довіри до своїх людей та своїх установ..

У русских кооператорів не позитивна, чесна праця в голові, а змагання на східний спосіб до шумних фраз, до гучних заяв та особистих користей і вигід, хоча би за ціну загину цілого народу!

„Русскій Голос“, що стоїть на їх услугах, теж бє в той самий тон. У своїм звіті з загальних зборів „Р. С. Р. К.“ пише він цілком поважно „о сбереженіях“ (економіях) Ревізійного Союзу на 11.000 золотих та захоплюється, що при білянсі на суму 63.000 зол. осягнено такий гарний вислід! Не хоче бачити, як **білянс по стороні активів виказує 8.257 зол. страт,** а не виказує значно понад 40.000 зол.! Самі пани директори признають, що в минулім році відписано 19.000 зол. незаплачених членських вкладок, а в цьому році не заплачено вкладок коло 40.000 зол.! (чи не 47.174?!).

Не допускаємо, щоб „Русскій Голос“ свідомо писав про якісь там туманні 11.000 зол. „сбереженій“, зисків, чи що він хотів цим сказати. Писав він це тільки в тій ціли, щоби зробити відповідний настрій для панів директорів „Р. С. Р. К.“, що виступили з гучною фразою про створення власного „дома русской кооперації“ у Львові аж за 25.000 золотих! В тій цілі основано навіть комітет, до якого запрошено ап. адміністратора Медвецького, сеніора Ставропігії ради. Ґуллу та інших, здається, головно на те, щоб вони з доручених їх опіці народніх капіталів жертвували на утопійний дім. Хто знає, чи тих 25.000 зол. не придалисяб більше на „совсѣм сносныя“ пенсії, всілякі дієти та поїздки до Варшави і т. д. директорів пп. Ганасевича та Плешкевича, ніж на будову „дому русскої кооперації“?

Відписавши знов, як у минулім році, 19.000 зол. неможливих до стягнення членських вкладок, треба буде найти фонди, щоб заплатити незгірші пенсії репрезентуючих пп. директорів та дуже марні платні дійсно працюючих урядовців. У „Народнім Домі“ п. Бачинського вже нема, за якого помічю можна було діставати „пособія“ з народніх грошей; Ставропігія та „О-во Качковського“ ледви самі дихають, від них небагато можна осягнути на всілякі кооперативні курси; а жидівські кооперативи широкими жменями на русску кооперацію сипати не думають! Бракує їм широкого жесту Бачинського! Хіба би нараз закордонні русскі братя настільки освідомились національно, щоби прийшли зі „звучною“ помічю своїм „галицко-русскім братям“ та забули про ріжницю світоглядів..

Одначе про це та про дещо більше напишемо іншим разом.

ПОГОЛОСКИ ПРО СТРІЧУ МУСОЛІНІЯ З ГІТЛЄРОМ.

Французька преса пише про недалеку стрічу Мусолінія з канц. Гітлером. „Аксіон Францез“ додає, що Мусоліні приїде до Берхтесґаден 15. вересня по закінченні конґресу націонал-соціялістичної партії, що відбудеться у Нірнберґу в половині вересня ц. р.

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ.

ВПИСИ В ПОЗНАНСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ.

Всім заітересованим подаю до відома, що подання в справі приняття на всі виділи позн. університету треба вносити в часі 20.—25. вересня. Подання віддавати особисто у данім деканаті. Подання пишуться на спеціяльнім формулярі (дістати можна безплатно у портієра), на який наліплюється дві знимки 8×4. Долучуються: метрика, свідоцтво зрілости, свід. відношення до війська, лікарське свідоцтво, квіти з квестури за заплачення маніпуляційної оплати (10 зол.) та оплати за вступний іспит (на лік. виділі 20 зол., на фіз. вихов. і фармації 10 зол.), евен. свід. моральности або відходу з іншого університету.

Лікарське свідоцтво виставляє Лікарська Комісія, яка урядує від 13.—24. вересня щоденно крім суботи і неділі. Перед оглядинами треба зложити у квестурі 4 зол. Окремі лікарські оглядини і проба справности обовязує кандидатів на фіз. виховання, що відбудеться 20., 21. і 22. вересня.

Вступний іспит на лік. виділі відбудеться 30. вересня. Число принять обмежене. Абсольвенти математ.-природн. типу мусять мати свідоцтво з латини.

Вступний іспит на фармацію (математика або фізика до вибору) відбудеться 28. IX. Виклади починаються 4. X.

Деканати всіх виділів і квестура находяться у Колеґіум Мінус, Вали Вазів 26., Дирекція фіз виховання у Парку Вільсона, лікарські оглядини відбуваються у Колл. Медікум, вул. Фредра 10., I. пов.

Дижурний Українського Студ. Громади буде урядувати щоденно в домівці УСГ, Алея марш. Пілсудського 18, партер, від 6. IX. в годинах 16—17.30. Всіх кандидатів українців просимо зголоситися. Пригадуємо ще раз усім студентам, щоби привезли зі собою членські виказки від місцевих Студ. Секцій, Рідної Школи і „Просвіти“, бо тільки на підставі цих виказок У. С. Г. буде приймати нових членів.

За ближчими інформаціями звертатися на адресу: М. Крупська, Коломия, вул. Мнихівка 68. На відповідь долучити марку.

М. Крупська, прес. реф. в Познані.

Переможний марш на м. Сантандер.

САЛЯМАНКА, 16. 8. ПАТ. **Національні війська переломили вчора фронт червоних у кількох місцях у провінції Сантандер, заняли важні стратеґічні позиції на горбах Мадалена і Льос Каваєтос та посуваються наперед.**

Інші відділи очищують заняті терени, на яких залишилася деяка кількість урядових військ, яких не повідомили про критичне положення та у звязку з тим про необхідний відступ. Червоні мають великі втрати і багато з них попало до неволі.

Національні війська здобули місцевости: Темеро, Гойос, Зеневіра, верх Ембінос, Сестіль де Ембінос, Комядо, Соляно та інші верхи на північний захід від Кандельорас. Вчора вечором національні війська ввійшли до Рейонос — і здобули великий воєнний матеріял.

—o—

Нові заворушення в Палестині.

ЄРУСАЛИМ, 16. 8. ПАТ. При кінці тижня положення знову загострилося. **В Сафед Дженін кинено кілька бомб, що на щастя не спричинили поважніших шкід. Невідомі справники обстрілювали кількакратно санаторію недалеко Єрусалиму. Арабські села порозуміваються при допомозі світляних сиґналів.** Підсилення терористичної акції викликало велике занепокоєння в жидівських колах.

—o—

Розвязали товариство „Луг“ у Топільниці.

Нам прислали відпис такого документу:

Starostwo Powiatowe Turczańskie
L. Pol. 55/Stow./II.
Turka, dnia 6. sierpnia 1937 r.
Do
Zarządu Oddziału Stowarzyszenia
p. n. Ruchankowo-Sportowe Towarystwo „Łuh“
w Topolnicy
do rąk Wasyla Kuryły.

Starostwo Powiatowe w Turce n/Str., działające na zasadzie art. 16. prawa o stowarzyszeniach (Dz. U. R. P. № 94 poz. 808 ex 1932), rozwiązuje niniejszym Oddział Stowarzyszenia p. n. Ruchankowo-Sportowe Towarystwo „Łuh“ w Topolnicy Rustykalnej — zawiązany na podstawie decyzji Starostwa Powiatowego w Turce n/Str. z dnia 30. września 1935 r. L. BP. 55./Stow:/II., ponieważ stwierdzonym zostało, że stowarzyszenie, nie spełniając statutowych swych celów, prowadziło działalność wrogą Kołu Szlachty Zagrodowej w Topolnicy, w wyniku której członkowie stowarzyszenia „Łuh“ zostali przez organa PP. przytrzymani i odstawieni do dyspozycji Prokuratora Sądu Okręgowego w Samborze za zbrodnicze zniszczenie plonów rolnych Józefa Matkowskiego w Topolnicy Szlacheckiej.

Od decyzji niniejszej przysługuje wniesienie odwołania do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie, za pośrednictwem Starostwa w ciągu 14 dni, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia orzeczonego.

Starosta powiatowy
Wagner wr.

*

В цій справі, яку розібрав основно на сторінках „Діла“ (див. число 177. з 13. ц. м.) посол Тершаковець, повідомляють нас додатково, що арештовані луговики сидять дальше у вязниці в Самборі. Слідство проти них ще не розпочалося.

На допомогу студентству.

На фонд допомоги академічній молоді зложили в Адміністрації „Діла“ дальше: о. Іван Бордун, Турка Вел., зол. 3.—, Вол. Левицький, Сущин, зол. 2.—, Дмитро Моссур, Волоща, зол. 5.—, К. Ортинський, Павлічки, зол. 2.—, Соня Бачинська-Матвіяшек, Мельниця, зол. 5.—, Пов. Союз, Золочів, зол. 5.—, Франц Бонк, зол. 5.—, Студенти при Кр. РШ. в Козовій, к. Буська, зол. 10.—, Олексій Волянський, Соколівка, зол. 5 і Службовики „Дністра“ зол. 20.—, замість квітів на могилу невіджалуваного товариша бл. п. Михайла Яновича, вислуженого надінспектора „Дністра“. — Нині виказуємо зол. 62.—. Досі зложено разом на фонд допомоги українській академічній молоді в Адміністрації „Діла“ 1123.20 зол.

Як боротися з язвою гусениць?

Голос агронома.

В „Ділі“ з 14. ц. м. в новинках подано таке: „Язва гусениць. З ріжних повітів надходять вістки про язву гусениць білюхів-капустників, що масово нищать поля, городи і сади. В деяких сторонах щезла з піль і городів капуста, яку гусениці вижерли до качанів. Наші агрономи повинні забрати прилюдно голос і довчити населення, як боротися з тією язвою.“

Язва гусениць білюхів-капустників безумовно страшна, але не нова. В цій справі агрономи вже нераз забирали прилюдний голос на сторінках часопису „Сільський Господар“ і календаря „Сільський Господар“. Біда тільки в тому, що більшість наших господарів, які тепер алярмують, напевно не читали й не читають ані часопису ані календаря „Сільський Господар“. А шкода! Колиб читали — язва гусениць не була би для них така страшна, бо званиб, як і коли треба боротися з цим шкідником.

Добрим прикладом у цьому випадку нехай послужать нашим господарям болгари. Просимо господарів, у районі яких болгари плекають городовину, піти й подивитись — чи знищила гусениця капусту на болгарських городах? Напевно ні! А чому? Бо болгари не чекають, аж поки гусениця буде жерти їх капусту, а завчасу роблять ріжні заходи, щоб гусениці на їх капусті не було.

Зовсім щось інше у нас. Народні приповідки, вже від віків, точно окреслили характер і вдачу наших господарів, а саме: „Як трівога, то й до Бога, а по трівозі, то й по Бозі“. „Доки грім не вдарить доти не перехреститься“.

Але перейдемо до того, як боротися з білюхом-капустяником. Засобів до боротьби з цим шкідником є дуже багато. Подамо з них ті, які найбільш доступні для наших господарів.

1. Добре є на капустяних грядках понасівати ріденько конопель. Білюх-капустяник не любить запаху конопель і буде оминати грядки з коноплями.

2. Окурюємо грядки димом, щоб метелики не сідали на капусту й не складали на листках своїх ячок.

3. В погідний день, як світить сонце і листки капусти не ломляться, треба переглядати їх зі споду і як завважимо там ячка величиною зернятка проса, коліром подібні до листка капусти і зложені при купці — змиваємо їх стирочкою (шматинкою), намоченою у вапняному молоці.

4. Збираємо гусениці й нищимо. Дуже помічними в нищенні гусениці на капусті є птахи, як шпачки, синички, а з домашньої птиці качки, які можна випускати на грядки з капустою.

5. Оприскуємо капусту паризькою зеленю. До оприскування капусти пристосовують таку мішанину: на 100 літрів води дають 150—200 грамів зелені в порошку і 450—600 грамів негашеного вапна.

Порошок зелені купуємо в дроґерії чи аптиці. Порошок цей має в собі арсен, легко літає в повітрі і може легко попасти до носа й очей, тому з приготовленням париської зелені треба бути обережним (завязати ніс і рота хустинкою).

Як приготовити розчин? З початку розтирають у порцеляновім або глиняним горшку порошок зелені з малою кількістю води, щоб зробити з неї ріденьке тісто. По цім роблять вапняне молоко з чистого, негашеного вапна. З початку вапно висипають на дощечку і заливають водою так, щоб воно розсипалось у порох. Цей порох висипають до води в посуді і роблять вапняне молоко. Молоко цідять через ситко до чистої бочки чи якоїсь іншої посудини. Після цього дають до вапняного молока тісто зі зелені і все це добре перемішують. Розчин готовий до вжитку. При оприскуванні розчин треба ввесь час помішувати.

Щодо боротьби зі шкідниками саду — то зацікавлених відсилаємо до книжечки інж. М. Боровського: „Шкідники і хороби саду та боротьба з ними“. Ціна зол. 0.50 без пересилки. Набувати можна в Т-ві „Сільський Господар“ у Львові, Ринок 10/II.

Інж. А. Романенко.

В. ШАНОВНИХ АВТОРІВ І ДОПИСУВАЧІВ просимо завжди памятати, що рукописи треба писати тільки на одній сторінці, читко й виразно, залишати між рядками відступ (т. зв. інтерлінію) і вживати паперу, на якому чорнило не заливає. Рукописи, що не відповідають цим вимогам, Редакція може використати тільки з трудом.

Затяжна війна між Китаєм та Японією.

ЯПОНСЬКІ ДИПЛЬОМАТИ ПОКИДАЮТЬ НАНКІН.

ТОКІО, 16. 8. ПАТ. Мін. Гірота уповажнив радника япон. амбасади в Нанкіні Гідака покинути Нанкін. Всі японські громадяни в Нанкіні, а саме журналісти та персонал амбасади виїзджають нині з Нанкіну до Шангаю на чердаку одного з чужинних военних кораблів.

Завзяті бої за Шангай.

ГОРИТЬ ЦЕНТР МІСТА.

ШАНГАЙ, 16. 8. ПАТ. Японські відділи, що причалили вчора вечором на березі Гуанг-Пу, почали нині рано нагальний наступ на китайські позиції. Китайські летуни стараються перешкодити японцям у висаджуванні військових підмог, призначених для підтримки скомбінованого наступу від суші, повітря та моря.

Японська протилетунська артилерія приневолила до втечі китайські літаки, які відлетіли у напрямі французької концесії. Незабаром після того численні японські літаки почали бомбардувати китайські позиції в західній частині міста. Бомби, що їх скинули японці, викликали численні пожежі в торговельній дільниці і в центрі Шангаю.

До Ву-Сунг приплив японський корабель автоматка з 80 літаками, що збільшить число японських кораблів до 100.

Агенція Домеї повідомляє, що підчас бомбардування міжнародньої концесії китайськими летунами згинуло: **у французькій концесії 445 осіб і 821 було ранених, у міжнародній концесії згинуло 495 осіб і 600 було ранених. Згинули м. ін. англійські, французькі та шведські громадяни. Кажуть, що Чан-Кай-Шек рішив поставити перед военний суд тих китайських летунів, що бомбардували міжнародню концесію.**

Японці рішили знищити всі китайські летунські осередки в Шангаю. Підчас тієї акції знищили вони 70 китайських літаків. Японські літаки бомбардували теж китайські летовища під Нанкіном.

Всі лічниці в Шангаю переповнені раненими. Тисячі людей опинились без даху над головою. В вівторок зачнуть евакуувати з Шангаю британських жінок і дітей.

Китайські власти під враженням бомбардування міжнародньої концесії, що може їм сильно пошкодити.

Американський, англійський та французький амбасадори запротестували перед нанкінським урядом проти бомбардування міжнародньої концесії китайськими летунами.

В Нанкіні проголошено военний стан

ВІДСТУП ЯПОНЦІВ ПІД НАНКАВ.

Китайська аґенція „Централь Нюз“ повідомляє, що на фронті під Нанкав закінчився наступ японців невдачею і тому японці мусіли відступити 10 км. на південний схід від Нанкав. Аґенція обчислює японські втрати на тисячі вбитих та ранених. Знову представник японського ґенерального штабу заявив, що терен під Нанкав був дуже трудний. Японці переконані, що посуватимуться вперед дуже повільно.

КИТАЙСЬКИЙ УРЯД ПОКИДАЄ НАНКІН?

ТОКІО, 16. 8. ПАТ. Марш. Чан-Кай-Шек по нараді з політичними провідниками рішив перенести осідок уряду з Нанкіну до іншого міста. Шість китайських дивізій з поспіхом маширує до Шангаю, щоби зрівноважити наплив японських підмог в околиці цього міста. Добре поінформовані японські кола пояснюють перенесення осідку китайського уряду тим, що Чан-Кай-Шек задумує дійсно вести рішучу боротьбу з Японією.

Представник японського міністерства закордон. справ заявив журналістам, що в Шангаю перебуває тепер 30.000 японських громадян і тому японський десант у Шангаю дуже важний, бо побоюються, що японські громадяни стануть жертвами погрому.

—0—

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Важкий та витривалий шлях до мілїонів.

Постать Альберта Прассо настільки цікавить закордонні часописи, що підчас італійсько-абісинської війни говорилося про його ролю як шпигуна в користь Абісинії. Згодом знову його величали „добродієм італійсько-африканської імперії".

Це був цікавий тип людини, що після багатьох невдач добилася нарешті великого значіння й майна.

Підчас абісинської війни повідомила агенція Стефані одного дня про залоги трьох італійських літаків, що її вбили кулі абісинських вояків. Між убитими був і Альберто Прассо.

ВТЕЧА ДО АМЕРИКИ.

Альберто Прассо походив із бідної рідні в Наполі (Італія). Голод вигнав його з дому батьків. Він утік до Америки, щоб там пошукати кращої долі. По дорозі до краю доляра хлопцем заопікувався один багатий фармер із Буенос Айрес. Він обіцював йому гарний заробіток при догляді робітників. Та нещастя хотіло, що цей багатий фармер ще в дорозі помер на удар серця і його вкинули до води. Малий Альберто знову був сам.

МІЛІОНЕР.

У Буенос Айрес Прассо заощадив собі трохи грошей при дрібних послугах у пристані та за ці гроші заложив із другим краяном мале експортове підприємство мясних консерв. Оце підприємство дуже гарно розвивалося і врешті виросло на таку фірму, що мала вже свої філії м. ін. в Наполі та Римі. Альберто Прассо став міліонером. Він поїхав до свого родинного міста. Тут ходив по стежках, що по них ще хлопцем бігав, роздавав щедро вправо й уліво чесно запрацьовані гроші. Його витали наче князя в цих ресторанах, де колись годували його з милосердя останками.

ГІРКА НЕСПОДІВАНКА.

Яке страшне було його розчарування, коли в Римі застукала його телеграма: „Спільник утік і заграбив ціле майно фірми..."

Не було чого вертатися до Америки. Прассо був знову злидарем. Він передягнувся в робітничу блюзу та поїхав з Палермо до Африки шукати нової долі. Забрив у Абісинію, що її тоді ще вважали в Італії якимсь казковим цісарством.

НЕВОЛЬНИКИ Й ЗОЛОТО.

Після багатьох зусиль найшов Прассо працю в одного грека, що займався пачкуванням золота й гашишу та... торговлею невільками. Та це заняття надоїло Альбертові Прассо.

Якось раз підчас того, як провадив через абісинські гори каравану невільників, він покинув свого грека і пустився шукати золота. І найшов його. Швидко став знову відомий, як багач і то на дворі негуса.

З того часу подорожує по ріжних европейських краях, оминаючи Італію. В тому часі оженився у Відні.

ФАЛЬШИВИЙ ДОНОС.

Перед двома роками туга за батьківщиною привела його з жінкою та дитиною до рідного Наполі. Саме тоді вибухла італ.-абісинська війна. Хтось доніс італійській владі, що він шпигун негуса. Його присудили, не звертаючи на недостачу доказів вини, на заслання на самітні Ліпарійські острови. Одначе його жінка виєднала авдієнцію у Мусолінія й переконала його про невинність її чоловіка.

Вона доказала, що саме Прассо відкрив золото й плятину в абісинських горах.

СЛАВА.

Альберта Прассо звільнили. Крім цього йому повернули славу відкривця.

У червні м. р. він поїхав до Абісинії в товаристві генерала Маліоккі, полковника Кальдеріні й інших старшин. Там їх усіх постигла смерть від абісинських куль.

Прассо прожив 56 літ. Він залишив своїй жінці й дволітній доньці кількаміліонове майно.

Закладайте кружки і Філії „Відродження"!

Небаром поїдемо на місяць.

Американський учений д-р Ґустав Еґльоф уже від двох літ працює над витвором нового роду бензини. Він мав недавно довершити незвичайного винаходу, який, кажуть, переверне коміть головою засіб моторизації колового й летунського руху. Новонайдене запальне течиво називається „супербензина" і має ту прикмету, що спалюється правильніше, ніж звичайна бензина. Наслідком цього збільшилася видатність моторів, порушуваних тією новою бензиною. Важне й те, що коли досі звичайна бензина була доволі дорога через коштовну методу її витворювання, „супербензина" буде розмірно дешева з огляду на нескладний спосіб продукції.

Мотор, який передтим витворював силу 125 механічних коней, при „супербензині" витворює силу 160 коней. Тимто частина повітряної фльоти у Спол. Державах Америки уже користується „супербензиною", внаслідок чого при більшій ощадности літаки розвивають куди більшу швидкість. Усеж на цьому не кінчиться успіх винахідника. Він надіється, що нову бензину можна буде використати в міжпланетній комунікації. Міжпланетні лети залежать узагалі від удосконалення відповідного ракетного мотору. Всі дотеперішні досвіди з тієї ділянки кінчалися завжди невдачами через недостачу відповідного рушійного матеріялу. Зроблені проби на малих апаратах, порушуваних при помочі „супербензини", позволяють сподіватися, що буде вона корисна і на великих апаратах.

—о—

Де на світі найгірша спека?

Де найбільш гаряче місце на землі? Досі всі погоджувалися, що найгарячіше в пристані Масаура в Еритреї, де середня температура за останніх 16 літ є 30,2 ступнів Цельзія. Оця пристань лежить на кораловому острові, на відомому зі спеки Червоному Морі. Недостача охолодження горячі вночі спричинює цю незвичайну температуру того міста, де европейці не можуть довше видержати як шість місяців.

СОМАЛІ.

Сьогодні виявилося, що рекорд тої пристані побила інша італійська кольонія в Африці — а саме Сомалі. Там, у місцевості Лют над річкою Джуба пересічна річна температура дає 30,8 ступнів Цельзія.

Колиж річ у тому, де в якийсь день була найвища температура, то взагалі ціла східня Африка тратить своє передове місце щодо спеки.

ЯК, ДЕ?

До дуже цікавих вислідів дійшов учений-географ Стратіль-Зауер, що відбув багато подорожей та дослідів над земною температурою. Він ствердив, що в році 1897 записали в Якобогад (Індії) температуру 52,2 ступні, на Лібійській пустині змірили термометром 53 ступні, а в 1922 р. мали записати в Аціціа (Тріполіс) 58-ступневу спеку. Одначе до тієї „тріполітанської" спеки всі поставилися з недовірям.

„ПЕКАРСЬКА ПІЧ".

Одною з найгорячіших околиць на землі є славна „долина смерти" в Каліфорнії (Америка). Вона лежить на просторі 150 кільометрів і є нижче морського рівня. Єдиною оселею на ній є метеорольогічна обсерваторія Ґрінленд Ґренч, що її звичайно зовуть „пекарська піч". Як це ствердив д-р Стратіль-Завер — середня температура у червні є там 49 ступнів, а в липні та в серпні — 51 ступнів. Двічі в липні було там навіть 56—57 ступнів.

Такої спеки нема навіть на Сагарі.

ПЕКЛО-ЛЮТ.

Одначе щодо світового рекорду спеки, то й Каліфорнія мусить поступитися східньо-перській пустині Лют. Її окружають з усіх боків гори 3—4 тисячі метрів заввишки. Це майже самі піски. Ця пустиня розгрівається не тільки від сонця, але теж і тому, що нема там ніякого продуву (гори недопускають) і ціла маса гарячого повітря ще дужче розпалюється.

ВОГНИСТА ЗЕМЛЯ.

Д-р Стратіль-Завер, що пустився в це жахливе пекло, ствердив в одному місці тої пустині в червні 1933 р., температуру 52 ступні в тіні. Це було на висоті 550 метрів над рівнем моря. Зваживши на те, що з кожними 100 метрами температура зростає 0,6 ступнів та що в липні є спека на 3 ступні вища як у червні, то приходимо знову до числа — 58 ступнів, тобто до цього, що в його не хотіли повірити в випадку в Тріполіс. Оце й буде мабуть рекорд спеки на землі.

Ясно, що на пустині Лют нема ні рістні, ні звірини. Ніхто не насміляється пускатися в глибину цієї вогнистої печі й тільки в „зимі" переходять крізь неї каравани й то намагаючись якнайшвидше переїхати ці пекольні околиці.

Тайна братів-двійняків.

У Греції від довшого часу цікавляться складною загадкою, що нею є доля двох братів-двійняків Демостена й Гіполіта Родостос. Вони були такі подібні до себе, що тільки їх рідна мати могла відріжнити одного від другого. Поза нею ніхто, ні підчас їх дитячих літ, ні пізніше не потрапив цього зробити.

Пять літ тому Демостенес, що був гірничим інжиніром, пропав без сліду підчас катастрофи в копальні сірки, де працював. Він був єдиною жертвою того випадку, де не могли віднайти його тлінних останків.

ПОВОРОТ.

По двох роках після згаданого випадку найшли в одній пристані в південній Греції людину, що була зовсім подібна до Демостенеса. В неї була затрата памяти, що виводилося саме з тієї пори, як трапилася катастрофа в копальні сірки.

Коли виявилося, що ця людина, це гірничий інжінер, то вже не було ніяких сумнівів, що це Демостенес Родостос, якого вважали вже за покійного. Він мабуть підчас катастрофи набавився нервового потрясення та під його впливом утратив память та свідомість.

ЧЕРГА НА ГІПОЛІТА.

Минуло знову три роки й знову трапилася нова притичина. Тепер пропали оба брати. За тиждень Демостенес вернувся, а Гіполіт пропав. Та в поведінці Демостенеса зайшла тепер основна переміна. Він відзискав память і міг собі найбільше докладно пригадати не лише ціле попереднє життя, але й усі його подробиці. Він заявив, що перейшов душевне потрясення та під його впливом раптом вилічився з попередньої памятевої недуги (амнезії).

ЗАГАДКА.

Та що сталося з Гіполітом? Або й з Демостенесом? Бож невідомо, котрий саме з братів вернувся до копальні. Сторонні знали тільки те, що негайно перед випадком оба брати посперечалися. Знали те, що й Гіполіт був гірничим інжинером і міг легко ввійти в ролю брата Демостенеса.

Є два здогади, або що Демостенес убив брата й під впливом убивства відзискав память, або що це Гіполіт убив Демостенеса й підшився під його особу.

ТРЕТЯ МОЖЛИВІСТЬ.

Та є ще й третя можливість: що ніхто нікого не вбив і тільки Гіполіт пропав, так, як перед пяти літами пропав був Демостенес.

Єдина людина, що вміла відріжняти братів, була їх мати, одначе вона вже від року не живе. Тому, що слідство не дало ніяких вислідів, треба дожидати, аж час розвяже цю загадку. Покищо ніхто не може відповісти на запит, котрий із братів пропав, а котрий є: Демостенес, чи Гіполіт?

Кредит на оборот господарськими плодами.

„Рольнік" з 4. м. м. подає, що Державний Рільний Банк урухомив позички на: а) інвестиції дистрибуційного характеру, як: елеватори, холодні, галі і т. п., б) інвестиції продуцентів, як: шпихлірі, магазини, на перерібку і сушення овочів, ярин, грибів і т. п., на уладження для перерібки лену і конопель і в) на молочарські інвестиції.

За позички можуть старатися самоуправні союзи, хліборобські кооперативи, спеціяльні кооперативи і навіть індивідуальні продуценти. Відсотки сягають 1.5% та одноразово при відборі позички 0.75% для Рільного Банку на окремі видатки у звязку з признанням позички.

Висота позички доходить 80% коштів будови. Речинець сплати позички на будову до 40 років, а на внутрішне уладження до 20 років. Перша сплата позички платна по році 1. жовтня кожного року в річних ратах. Забезпечення позички гіпотечне.

При розбудові молочарського і перерібкового промислу та збуту с.-г. рослин повинні скористати з тих кредитів у першу чергу Союзи Кооператив на будову пов. шпихлірів, елеваторів, районові молочарні на будову молочарень, продукційні кооперативи, як „Продукція", „Спільний Промисл" та ін. на розбудову своїх приміщень і варстатів.

Інж. І. Л-ук.

Китайські літаки бомбардують.

ПОГРОМ КИТАЙСЬКОГО ЛЕТУНСТВА.

ТОКІО, 16. 8. ПАТ. Японська концесія в Шангаю окружена барикадами з мішків піску та засіками з кільчастого дроту. Нині над ранком китайські бомбові літаки обкидали бомбами японський консулят у Шангаю і дільницю Гонг-Кію з японськими громадянами. Одна з бомб упала до бюра консулярної поліції і зранила старшину. Друга бомба впала на товаровий дім і зранила японського громадянина. Недалеко японського консуляту бомба вбила двох японських студентів, на головній вулиці Гонг-Кію бомба вбила двох японців.

ТОКІО, 16. 8. ПАТ. Нині рано японське морське летунство збомбардувало 5 китайських летовищ на передмістях Шангаю. Японська адміраліція оголосила комунікат, що підчас бомбардування китайських летовищ 14. і 15. ц. м. японські літаки знищили 72 китайські військові літаки і 17 гангарів у 8-ох місцевостях, між ними в Нанкіні. Японці втратили 8 літаків.

Чи дійде до інтервенції великодержав у Китаю?

ФРАНЦУСЬКЕ ВІЙСЬКО ОБСТРІЛЮЄ КИТАЙСЬКІ ЛІТАКИ.

ТОКІО, 16. 8. ПАТ. Нині рано французькі війська обстрілювали з протилетунських гармат китайські літаки, що появилися над французькою концесією.

„Юнайтед Прес" повідомляє, що політичні кола Вашингтону слідкують з найбільшою увагою хід подій у Китаю. Сподіються ,що през. Рузвельт оголосить у цій справі офіційну заяву. Амбасадори Злучених Держав у Нанкіні і Токіо дістануть доручення, щоби звернули знов увагу китайському та японському урядові на наслідки поширення конфлікту. Британський уряд оголосив невтральність вийшовши з заложення, що лише на випадок спільної акції зі Зл. Державами В. Британія могла би заняти більше рішуче становище.

АМЕРИКАНЦІ ПОКИДАЮТЬ ШАНГАЙ.

ТОКІО, 16. 8. ПАТ. Генеральний консулят Злучених Держав візвав американських громадян, щоби до двох днів покинули Шангай. Дотепер померло 137 ранених підчас останнього бомбардування китайськими летунами міжнародньої дільниці. Число вбитих зросло до 1.167.

Корабель червоних пішов на дно.

ЛЬОНДОН, 16. 8. ПАТ. Підводний човен затопив двома торпедами еспанський корабель червоних „Сіюдад де Кадір" при вході до Дарданельського проливу. Корабель затонув до кількох хвилин. Після сторпедування підводний човен пірнув під воду, залишаючи на ласку долі капітана корабля та 79 членів залоги, яких забрав совітський корабель, що плив на Чорне Море. Врятовані члени залоги запевняють, що підводний човен мав знак „С. 3" і плив під прапором ген. Франка.

Голодові заворушення в Аліканте.

До Парижа дійшли вістки про заворушення в Аліканте. Немає там поживи. В місті голод. В останніх днях населення міста збунтувалося проти розпорядків управи міста про розділ харчів. Витворилася незвичайно напружена ситуація. Озброєні в скорострілі міліціянти заняли стратегічні точки міста. Юрба виступила з масовою демонстрацією на вулицях і площах міста. Міліціянти почали стріляти. Кілька осіб убито, кільканацять ранено.

Матерн шукає летуна Левоневського

ФЕРБЕНКС (Аляска), 16. 8. ПАТ. Приїхав сюди американський летун Матерн, який перелетів в одному етапі 4.000 км. Він порозумівся з летуном Го Кросоном у справі розшукі́в совітського летуна Левоневського в околицях північного бігуна. Оба летуни вилетять ще нині у напрямі північного бігуна.

—о—

НОВИНКИ.

— ВПреосвященний Митрополит Андрей виїхав зі Львова на необмежений час.

— **Празник Преображення у Львові.** Порядок богослужень: Середа, 18. ц. м. Навечеріє празника: Сповідь прочан і парохіян від год. 5. попол., в год. 6. Велика Вечірня з Литією, опісля проповідь.—В четвер 19. ц. м. Преображення св. Спаса: год. 5.30 рано І. читана Служба Божа; год. 6. рано Утреня і 6.30 II. читана Сл. Божа; год. 7.30 І. Співана Сл. Божа без проповіди; год. 9. Акафіст; год. 10. Соборна співана Сл Божа з проповідю; год. 12. остання читана Сл. Божа. Сповідь вірних від год. 5.30 рано. Год. 4. попол. Велика Вечірня, Обхід і Благословення Найсв. Тайнами. — Пятниця 20. ц. м. год. 6.30 рано заупокійна Сл. Божа з панахидою за всіх померших парохіян. — Заввага: Храмовий Празник у св. Спаса наділений Святішим Престолом повним відпустом для тих, що в той день у храмі св. Спаса приймуть св. Тайни покаяння і Евхаристії та помоляться в намірені Церкви.

— **Т-во „Основа"** подає до відома, що підготовні курси з обсягу всіх предметів до вступного іспиту на львівську політехніку починаються дня 17. серпня ц. р. в год. 10. в домівці „Основи", пл. св. Юра .5

— **Балет Парнеля у Львові.** Від 19-го ц. м. приїзджає на чотири виступи у Великому Театрі славний уже балет Парнеля, що обїхав більші европейські міста і дістав нагороду на Олімпійських танечних змаганнях. Музика, обстанова, костюми і виконання танців складаються на прегарну гармонійну цілість.

— **З приводу 17-ліття протибольшевицької перемоги** відбувся минулої неділі у Львові зїзд б. воєнних добровольців з рр. 1918—1920 під протекторатом марш. Сьміглого-Ридза та заходом почесного комітету, в якого склад входили м. ін. премієр Складковський, воєвода Білик і президент м. Львова д-р Островський. На зїзд прибули делегати всіх відділів союзу б. добровольців з ріжних міст цілої Польщі. В параді і дефіляді на Марійській площі взяло участь кілька тисяч осіб.

— **Тернопільський воєвода** м-р Тома Малицький перевів у часі від 5. до 10. ц. м. люстрацію радехівського повіту. М. ін. відвідав — як звідомляє ПАТ — поодинокі села, їх культурно-освітні установи, українські та польські і зустрівшись особисто з населенням, довідувався про його потреби

— **Нові польські пресові органи.** У Варшаві вийшло перше число тижневика ОЗН п. н. „Весь Польска". Тижневик цей призначений для сільських організацій і членів ОЗН. — У Львові появляється віднедавна орган львівського союзу леґіоністів п. н. „Воля і Чин".

— **Посвятили православну церкву.** В Устю Руськім горлицького повіту відбулося посвячення православної церкви при участі 7 православних священників. У церкві відправили богослужения та посвятили її, опісля посвятили воду в ріці Ропа.

—**Зразкова організація.** В неділю 15. ц. м. відбулися у Львові загальні збори т-ва дозорців і домової прислуги „Воля" при участи 84 членів. Після відкриття зборів головою П. Лісовичем відчитано звіт з діяльности т-ва. Виділ розвинув рухливу працю, заступаючи інтереси своїх членів та репрезентуючи їх прилюдно. Т-во влаштувало два концерти: в честь Шевченка та Митр. Шептицького. Гарно представляється маєтковий стан т-ва. Самих членських вкладок вплинуло 2.850 зол., а вписового 155. На щадничих книжечках у ріжних установах т-во має 4.166 зол. і 5 дол. Цього року т-во купило дім при вул. Спадистій вартости 21.180 зол. та дістало в дарі від Митр. Шептицького площу при вул. Павликів вартости 8.400 зол. Загальний маєтковий стан т-ва осягнув суму 41.646 зол. — Після дискусії ухвалено уступаючому виділові абсолюторію та подяку. Врешті вибрано новий виділ, причому головою т-ва став знову п. Петро Лісович. Збори скінчилися відспіванням національного гимну.

— **Будують ліцей у Львові.** При вул. Дверницького у Львові сторчать від десятьох літ порослі мохом мури розпочатої та недокінченої будови, призначеної спершу для державної жіночої гімназії. З ріжних причин цю будову припинили, а жіночу гімназію вибудували при вул. Потоцького. Аж тепер пригадали собі про ці мури і центральна влада рішила докінчити будову, призначуючи її на ліцей. В осени ц. р. будинок має станути під дахом, а на другий рік передадуть його до публичного вжитку.

— **Небувалий врожай овочів і високі ціни.** Зі всіх сторін Сх. Галичини повідомляють про великий врожай овочів, якого вже давно не було. Як звичайно, користь з цього врожаю мають не продуценти, а посередники. На місцях ціни овочів дуже низькі. Нпр. у Бродах за 100 кг. сливок беруть 2 зол., яблок 2 зол., грушок 3 зол. По селах ще менше. Тимчасом у Львові ціни овочів вдесятеро або вдвацятеро вищі ніж у продуцентів. Що на те компетентні урядові чинники, покликані реґулювати ціни харчевих продуктів?

— **Які в нас видають розпорядки.** Пишуть нам зі Збаража: Маґістрат міста Збаража видав досить оригінальний розпорядок для крамниць. Шильд новоповсталої крамниці мусить бути мальований у біло-червоних кольорах та апробований тимже урядом. Український напис може бути щойно на другому місці також у цих барвах...

— **Українські діти вимирають на Закарпатті.** Чехословацькі часописи стверджують велику

смертність дітей на Закарпатській Україні згідно з урядовою статистикою. В перших трьох місяцях ц. р. умерло там 31.7 прц дітей у віці до 1 року тоді, коли в Чехії це відношення дає 11.7 прц., в Моравії 13.7 прц. а у Словаччині 24.6 прц. Причиною великої смертности серед дітей є недостаточні харчі і недостача лікарської опіки.

— **Хто виграв на льотерії?** В третім дні тягнення Льотерії Клясової пали слідуючі більші виграні: 50.000 зол. на ч. 145546. 10.000 зол. на ч. 2931, 65424; 5.000 зол. на ч. 68060, 74509, 131544, 157923; 2.000 зл. на ч. 24299, 80162, 92768, 173830; 1.000 зол. на ч. 32432, 40173, 138215 174368, 185505; 500 зол. на ч. 44271, 44721, 45372, 50480, 63163, 82269, 88802, 115296, 125332, 136119 148041, 139714, 181388; 400 зол. на ч. 24690, 28577, 55685, 55844, 68259, 76551, 99857, 116048, 125307, 134657, 140489, 189125.

— **Убив і зїв тітку?** На комісаріят I. дільниці у Львові зголосився молодець і зворушеним голосом заявив, що вбив свою тітку, Мальвіну Лємперт у Стрілках-Топільниці, а тіло її зїв... Показалося, що це 22-літній торговельний помічник, Яків Йофе, людина несповна розуму. Тому що його тітка живе, Йофе вийшов на волю.

— **Краєва хроніка.** В летунській школі в Безміховій Горішній студент львівської політехніки Стан. Бараневський впав з безмоторовим літаком на землю і тяжко потовкся. По дорозі до шпиталю він помер. — В Дорнфельді львівського повіту грім спалив у ночі одну господарську загороду, причому згинула одна корова. — В Коросні Старому пов. Львів тої самої ночі грім убив на дорозі Н. Врублевського а його брата тяжко поразив.

— **Трагічна стріча самоходу із сільською фірою.** На державній шосі коло Золочева склалася самоходова катастрофа. Вантажним самоходом їхала в напрямі Золочева більша група юнаків. Побачивши напроти себе сільську фіру, шофер скрутив на бік, щоб її виминути, але так нещасливо, що самохід перевернувся в рів. Пятьох юнаків покалічилося, між ними один тяжко. Ушкодився також самохід.

— **Грабіжницький напад під Львовом.** За стрийською рогачкою під Львовом бандити напали на купця Бронштайна з Роздолу і почали його грабити. Коли купець боронився перед грабіжниками, надїхав військовий самохід, з якого впало кілька стрілів. Коли самохід надїхав ближче, бандити занехали грабунок і втікли. На місце виїхала зі Львова поліція із псом, який побіг слідами бандитів аж до села Поршни. Глядання тревають дальше.

— **Замісць життя втратив руку.** До шпиталю в Дрогобичі привезли 22-літнього Тимка Склеваря з Орлового, який в самогубному намірі привязав собі до руки дріт, а другий кінець перекинув з привязаним каменем понад дріт з високою електричною напругою. Наслідок був інакший, ніж він хотів. Дріт спалив і відтяв йому у суглубі ліву руку. Причиною наміреного самогубства було знеохочення до життя.

— **Історичний дім у Магдебурзі,** де вязнили марш. Пілсудського, німецька влада подарувала Польщі. Цей дімок розберуть, завантажать на корабель і морем та Вислою перевезуть до Варшави. Тут знову його побудують так, як стояв у Магдебурзі. Покищо місця для нього у Варшаві ще не знайшли.

— **Ліси горять.** Як повідомляють із Берестя н. Б. на Поліссі занотовано 14 випадків пожежі ліса. Втрати нараховують на 60.000 зол. В девятьох випадках стверджено, що пожежа повстала наслідком підпалу.

— **Трагічна купіль.** Підчас купелі у Вислі під Пулавами втопився болгарський студент Дмитро Кіров Тангеров, що відбував літню практику в державнім інституті сільського господарства.

— **Сватала свого чоловіка дівчатам.** У Вильні арештували якусь Невярович-Невядомську, що займалася сватанням задля одружіння. При цьому послугувалася своїм чоловіком, гарним мужчиною, як принадою для наївних дівчат, видурюючи від них гроші. Таким способом ошукала 20 дівчат. Коли справа виявилася, чоловік утік.

— **Як знахорка рвала зуби.** В кольонії Янів пов. Холм до Іванни Фридрих, що займається лікуванням, прийшов Зиґмунт Замрок за порадою на біль зуба. Знахорка оглянула хорий зуб і ствердила, що його треба вирвати. Не багато думаючи, взяла кліщі до вугля і вирвала йому зуб. За два дні Замрок захворів серед проявів затроєння крови і помер. Фридрихову арештовано.

— **Грім убив три особи в Татрах.** Над Закопаним і Татрами перейшла минулої неділі сильна громовиця. Один грім ударив у хрест на вершку Гевонта, де находилося кільканацять осіб. Кілька осіб згинуло на місці, а кілька осіб поразило. М. ін. згинув один лікар і кобзар Мруз, що стояв під хрестом і грав на кобзі.

— **Бавилися в індіян.** В загайнику біля села Корево пов. Пулави 12-літній учень вселюдної школи Владислав Дилецький в часі забави в індіян зі своїм товаришем Юрком Весоловським ударив його кухонним ножем у шию, перетинаючи йому артерію. Коли Весоловський впав без памяти, Дилецький кинувся на нього з криком: „обдеру тобі шкуру з голови!“ Побачивши, що Весоловський лежить неживий та окрівавлений, сховався в гущавині. Аж по довшому часі знайшли його в кущах зімлілого зі страху.

— **Сита ліком проти затроєння грибами.** Французькі лікарі ствердили, що найпевнішим ліком проти затроєня грибами є сита з меду, яку дається хорому пити.

— **Із Чортівського острова втікло 18 вязнів.** До порту Еспань, в столиці англійського острова Трінідат, прибули втікачі із французької карної кольонії в Каєн. Прибуло їх 18 осіб човном, який сам собі зробили. Між утікаючими є Жан Куреж, якого ще 1915. р. засудив воєнний суд за дезерцію.

— **Що найшли на бігуні?** Совітська підбігунова експедиція знайшла на острові Рудольфа (група островів Франца Йосифа) останки табору полярної експедиції, яку вислали американські Злучені Держави в 1904. р. Під грубою верствою снігу лежали ріжні предмети та інструменти, що належали до цієї виправи.

— **Жахлива експльозія на кораблі.** В порті Скутарі на кораблі, що віз вантаж 150 бочок вибухового матеріялу, скоїлася експльозія, що спричинила жахливу пожежу. Вогонь перекинувся на палату справедливости, яка стояла на березі, і знищив її до тла.

— **Біда з надмірним урожаєм кави.** Бразилійська провінція Сан Павльо переживає справжнє нещастя з причини надмірного врожаю кави. Не маючи де її подіти плянтатори палять каву масово у велитенських печах, побудованих спеціяльно до цього. Одначе одна біда веде другу. Мешканці трьох місцевостей звернулися до уряду з проханням, щоби рятував їх перед шкідливими для здоровля ґазами, які виділює спалена кава. Спеціяльна комісія розглядала справу на місці і видала відповідні розпорядки. У всіх трьох місцевостях спалюють щодень до 20 тисяч мішків кави або загалом до 60 тисяч кґ. денно. Мають ще спалити ні більше ні менше, тільки два міліони мішків кави.

— **Трагічна статистика.** За урядовою статистикою в Англії в часі місяця липня ц. р. наслідком самоходових катастроф згинуло 607 осіб а 2.273 було ранаених.

— **Ріжні вістки.** Підчас пробного лету над Ганновером упав німецький комунікаційний літак, причому згинуло 8 осіб. — Бруклінська поліція викрила велику ватагу злодіїв, що впродовж одного року вкрала поверх 20 тисяч самоходів. Вони переміняли і перемальовували вкрадені самоходи і продавали. — В Бурґенлянді грім ударив у військовий відділ, вбиваючи одного вояка та ранячи тяжко чотирьох. — Біля Ліворна впав у море військовий літак, причому згинули чотири особи. — В австрійських Альпах упало і вбилося на місці впродовж двох днів вісьмох туристів. Італійський віцеміністр шляхів Пієрацці впав під потяг на стації в Больонії у хвилині, коли всідав до вагону підчас руху і помер від ран.

З кіна.

КІНО „АПОЛЬО“: „СВЯТА ТА ІІ БЛАЗЕНЬ“.

Фільма на підставі популярної німецької повісти під тим самим заголовком авторки Ґінтер. Геройка — донька князя, живе на самотному замку, без материнської опіки, бо [illegible] ще змалку і вічно сама з собою розвиває в собі надмірну вражливість, яка інколи переходить в ясновидну екстазу. Коли раз заблудила в лісі, її вирятовує недалекий сусід, теж власник замку — молодий граф, ще й маляр в одній особі. Цей граф єдиний уміє зопікуватися молодою дівчинкою так, що вона від дитячих літ тільки до нього має довіря. Дружба згодом переходить у сильне почування любови. Коли батько дівчини жениться вдруге з молодою жінкою, оця мачуха стає суперницею молодої дівчини і хоче всякими інтригами відтяти його від дівчини. Ця історія тягнеться довго, нещастя не оминає бідної дівчини з ідеальним характером; кілька разів мусимо придивлятись її недузі. Фільма нагадує зворушливо-сентиментальні повісти, які друкують німецькі щоденники у своїх фейлетонових додатках для слізливих старших тіток і закоханих недолітків. Чому у заголовку фільми поставлена свята поруч блазня — на це глядачі не дістануть відповіди.

—o—

Відозви й комунікати.

Доповнюючі курси для інструкторок жіночого господарства при „Сільськім Господарю“.

Зважаючи на те, що праця Т-ва „Сільський Господар“ серед сільського жіноцтва розвивається успішно, про що свідчать сотки новоповставших секцій господинь при Кружках „С. Г.“ та їх активність, вирішило Краєве Господарське Т-во „Сільський Господар“ у Львові влаштувати доповнюючий курс для тих інструкторок жіночого домашнього господарства, що вже працюють при філіях „С. Г.“, що мають охоту свої попередні господарські студії далі пристосовувати у громадянському житті.

Цей курс розпічнеться 15. вересня і триватиме до 3. жовтня ц. р. В програму його увійдуть теоретичні і практичні виклади з таких ділянок: 1) організація, 2) домашнє господарство, 3) праця жінок у літнискових місцевостях, 4) домашній промисл, 5) кооперація, 6) виголошування рефератів та інші практичні вправи в ділянці праці при секціях господинь „С. Г.“ та інших українських організаціях. Крім того курсантки оглянуть історичні памятки м. Львова та всі українські господарські й культурно-освітні установи і промислові підприємства.

Мешкати курсантки можуть в інтернаті при курсі (є 15 місць, тому треба наперед зголосити участь у курсі), а також обовязані харчуватися при курсі. Повне утримання, мешкання разом з оплатою за навчання коштуватиме 45 зол. за цілий курс (платні згори).

Безпосередньо по закінченні цього курсу відбудеться зїзд інструкторок сільського господарства, що вже працюють при філіях „Сільського Господаря“. В цьому зїзді можуть теж взяти участь як гості всі абсольвентки двох попередніх господинських курсів „С. Г.“ (програма зїзду буде подана окремо).

Зголошення на курс та реферати на зїзд треба прислати найдалі до 8. вересня ц. р. на адресу Краєвого Господарського Товариства „Сільський Господар“ у Львові, Ринок 10.

Краєве Господарське Товариство
„СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР“
у Львові.

—o—

Дописи.

ЛЬВІВЩИНА.

В 10-ліття „Сокола“ в Пикуловичах. В неділю 15. VIII. п. р. відбулося сокільське свято в Пикуловичах. Хоч староство заборонило брати участь руханкам з Підберізець, Ременова та львівським гніздам С. IV. з Личакова і С. V. із Замарстинова, то місцевий комендант постерунку пішов ще дальше і не дозволив навіть Підберізцям бути видцями на святі. Тому перед початком свята відійшли побратими й учасники Підберізець домів. Невжеж і видцем не можна бути на публичнім святі?! — Свято почалося з 15-хвилинним опізненням. Піднесено прапор. до звіту станули 20 посестер, 46 побратимів і 12 учасників, разом 78 осіб. Звіт відібрав начальник С.-Б. О. Вальчик та зложив привіт від Сокола-Батька. По звіті відбулася дефіляда вправляючих. Вправи вільноруч побратимів (40 руханкиків) вийшли слабо. Зате вправи вільноруч посестер (15 руховичок) випали краще. Добре вийшли і вправи учасників (вправляли 2 пятки). Доліжкові вправи побратимів зі Львова виказали, як довго треба вправляти, щоб опанувати тіло й духа, знайтися в кожнім положенні та вийти оборонною рукою з небезпеки. Ентузіястично нагороджували видці оплесками вправляючих за цей високої кляси впр. По перерві посестри вивели гарний танок „Віночок“ укладу п. Заячківни. Учасники показали себе зручними у трійкових вправах. „Катерину“ відтанцювали дуже легко посестри й побратими зі Львова. Дуже тяжкими вправами побратимів зі Львова на дручинку і вправами [illegible] закінчено це свято.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ GMINY KRÓL. STOŁ. M. LWOWA. Lwów, 1. sierpnia 1937. R. VI. Nr. 15.

MŁODA POLSKA. Warszawa, sierpień 1937. R. I. Nr. 1.

SITZUNGSBERICHTE DER MATHEMATISCH-NATURWISSENSCHAFTLICH-AERZTLICHEN SEKTION. Heft XXV. Verlag und Buchdruckerei der Sevčenko Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg (Lwów) 1937.

UKRAINIAN YOUTH. Jersey City, July 1937.

СПОРТОВА СТОРІНКА.

Спортові висліди.

БОЧКАЙ — УКРАЇНА 4:3 (3:1).

Змагання України з Бочкаєм викликали були вже завчасу величезне зацікавлення спортової та навіть неспортової публики не тільки у Львові, але в цілому краю. Адже в гру входила не тільки спортова амбіція — хто переможе, бо ледви хто в таку перемогу вірив, але перш усього виринало зовсім оправдане питання, як далеко відстав український копаний мяч від високого европейського рівня. Чули ми побоювання, чи Україна взагалі зуміє нав'язати з мадярською дружиною боротьбу, як рівний із рівним. Перший виступ у змаганнях із противником, що може похвалитися найкращими успіхами з першорядними дружинами Австрії, Італії та Чехословаччини, з противником, який закордонні виступи вважає вакаційною розвагою, з противником, який уже давно призабув, що таке трема — це немаловажна річ. Мимоволі нагадувались ті сумні часи, коли наша одинадцятка програла свій перший метч в А-клясі катастрофально (10:0), хоч згодом, по довшій праці над собою виявилося, що не була гіршою дружиною від своїх партнерів. Та було чимало й таких, що вірили в моральну силу української дружини. Вірили у її завзятість, амбіцію та спортові вмілости.

Виявилося, що надії тих оптимістів були зовсім оправдані. Крім кільканадцяти хвилин першої частини гри, в яких наша дружина не могла прийти до себе, гра була справді гарна і — найважніше — дала українським глядачам моральне вдоволення з повновартісної гри обох дружин. Бо те, що Україна осягнула справді гарний успіх, не було вислідом ноншалянтської гри Бочкаю, тільки направду гарної гри нашої дружини. На свою скромну перемогу мусів Бочкай добре напрацюватися й показати куди більше своїх професійних умілостей, як підчас змагань із Гасмонеєю.

Під гучні оплески та привітні вигуки трибуни й партеру вибігла на грище перша дружина Бочкаю в такому складі: Елек, Пальоташ, Гуляі-Бікері, Борош, Орос-Гайду, Такач, Телекі, Фінта, Опата. Бочкай привитав публику окликом: Ельен!

Україна виступила в такому складі: Гупул, Скрегота, Воробець; Скоцень I., Кіцила (Гошовський), Цимбала (Романець); Магоцький, Скоцень II., Міколош, Петрів і Краєвський.

Перед самим метчом відбулися привіти. Від України привитав гостей голова Т-ва дир. О. Левицький по українськи та передав мадярам пregарний прапорець із шовку в барвах України з жовто-блакитним лямуванням на срібно-кованім держаку. Його промову переклав гостям тренер України п. Мора. Привіт від мадярської дружини виголосив п. Опата, тренер і грач Бочкаю, передаючи при тому теж прапорець у барвах Бочкаю, значить жовто-блакитних, таких, як і наші національні барви.

Коли йде про характеристику обох дружин, то очевидно першенство треба признати мадярам, які виявили знамениту техніку, прецизну гру головою, неймовірний старт, далекі, гострі стріли та просто вапнову тактику. Ніодного зайвого подання не бачили ми в тих хвилинах, коли Бочкай переважав. Коли помічники не мали змоги подати мяч до свого нападу, то подавали його своїм найближчим партнерам у ширину або до заду, але тільки необставленим грачам. Також напад умів завжди заграти так, щоб мяч опинився на такім місці, де не було ворожого грача. Таким чином мадярські грачі не потребували витрачувати непотрібно своїх сил, зате стартували гостро тоді, коли виринала справді потреба. Найкращими мадярськими грачами були напасники Телекі й Фінта та середущий помічник Борош. Оборонці гострі, з далеким викопом, одначе коли напад України заскочив у другій половині мадярів своєю концертовою грою, тоді Пальоташ і Гуляі потратили не менше голови, як Воробець і Скрегота в першій половині. Воротар мадярів не мав менше роботи від Гупула, але вив'язався з неї зовсім добре, бо ні двох стрілів Петрова, ні бомби Скоценя не міг оборонити.

Коли йде про наших грачів, то в першу чергу треба підкреслити добру, іноді просто концертову гру нападу, який увесь час був найліпшою та найрівнішою лінією червоно-чорних. У нападі ніхто не грав зле, але одні грали ліпше, другі слабше. Напр. Краєвський грав амбітно й завзято, але іноді своєю нерішучістю та непотрібним придержуванням мяча гайнував незвичайно догідні позиції. Не все виходило також Скоценеві II., одначе стрілені ним ворота — це був правдивий „Майстерштік". Найбільше продуманих плинів вносили до гри Петрів і Міколош, хоч їх гра не впадала може в очі. Проте вислід метчу — це головно їх заслуга. Найбільше темпераменту до гри нападу вносив Магоцький і він теж найбільше замішання під ворожими воротами спричинював.

Поміч? Були дві помочі: одна в першій половині, коли Бочкай вів уже 3:0, і друга, коли Україна не тільки зремісувала, але й поважно загрожувала ворожим воротам. З цього ясно, що поміч у складі: Романець, Гошовський і Скоцень I. покищо в Україні найліпша. Зокрема треба признати, що Гошовський дуже швидко найшов нитку порозуміння з нападом, підсилюючи його іноді ідеальними поданнями на мадярський зразок. Романець унешкідливив небезпечного і швидкого крайника Гайду (з якого подань упали в першій половині два голі) до тієї міри, що він у другій половині, крім одного небезпечного стрілу на ворота не міг нічого вдіяти. Скоцень II. є завжди найбільше деструктивним чинником для ворога, одначе співпраця з власним нападом ще слаба. В кожнім разі замітний у того грача величезний поступ. Кіцила або не в формі, або... вже постарівся. Не бачили ми в нього ні давньої агресивности, ні прегарних колись заграннь головою. Незла дефензивна гра — це рішуче за мало для середущого помічника.

Про оборону ми вже згадували на вступі. Спершу оба оборонці непевні, згодом розігралися, одначе теперішній обороні України далеко до давньої залізної лінії, що крізь неї навіть найліпшому противникові важко було перейти. Одначе назагал оба оборонці виконали своє завдання. Гупул трохи за нервовий, але все, що міг, оборонив, та кількома відважними вибігами вияснив деякі майже безнадійні ситуації.

Хід гри. Вже в першій хвилині небезпека висить на волоску під воротами України. На щастя, Фінта стріляє на авт. Безпосередній протинаступ України кінчиться таким самим неуспіхом. Відразу зарисовується тактична і до деякої міри технічна вищість мадярів, які по слабій суботній грі хочуть рішуче поправитися. Поміч України тратить голову, забуває про співпрацю з нападом, що, залишений на свої власні сили, тільки зрідка-годи переводить небезпечні акції, відобравши собі мяч. Оборона не всилі іноді викопати мяч навіть на кільканадцять метрів. Мадяри дають показ ефектовної і продуманої гри. В 9. хвилині публика, хоч зі жалем, та щиро оплескує перші ворота мадярів, що їх жахливою бомбою здобув Фінта. Хвилину пізніше Фінта знову приневолює Гупула до капітуляції. Україна боронится розпучливо, аж зі розпучливо, бо Скрегота ловить у 15. хв. високий горішній мяч рукою. Стрімголового карного стріляє Телекі. Публику огортає песимізм, бо починає грозити марево двоциферного висліду.

Та згодом, коли нема ні чергових воріт і коли оборона прийшла до себе, картина гри основно змінюється. Напад нашої дружини видобуває чимраз частіше від противника мяч і підїздить іноді під самі ворота Елека. Магоцький, Скоцень II. і Краєвський затрачують кілька догідних позицій, кілька акцій кінчиться автом або рогом. Щойно 42. хвилина приносить Україні заслужені ворота. Краєвський подає до середини, сповняється підворітне замішання. Магоцький атакує тілом воротаря і Петрів спокійно добиває з двох кроків мяч до воріт, що публика приймає гураганними оплесками.

Після перерви Україна змінює поміч, що їй виходить очевидно на користь. Бочкай не всилі розвинути якоїнебудь грізнішої акції і спершу намагається втримати отверту гру; одначе, коли й це не вдається, обмежується до оборони. Напад червоно-чорних концертує, переводячи завзяті наступи. По кількох хвилинах таких наступів Петрів здобуває по акції цілого нападу з найближчої віддалі другі ворота. Знову ураган оплесків! Марево катастрофальної програної віддалюється і всміхається навіть зовсім оправдана надія перемоги, коли Скоцень II., позавидувавши Фінті, стріляє також жахливу бомбу не до оборони. Якщо Україна булаб тепер використала повний хаос, який запанував у рядах противника, моглаб була виграти навіть ріжницею двох-трьох воріт. Та напір України слабне, гра вирівнюється і здавалося, що залишиться до кінця нерішений вислід. Тимчасом одна похибка оборони, знову гострий, некольний стріл Телекі і мадяри здобувають четверті ворота.

На цих змаганнях Україна здала дуже важкий іспит. Цей іспит ще й тому немаловажний, що відбувся напередодні важких мистецьких боїв і що гості, приємно розчаровані гарною грою і поставою нашої дружини, заявили, що на їх думку Україна є рішуче кращою дружиною від ужгородської Руси, зокрема своїм стилем гри. Також значно вище ставили гості Україну від Гасмонеї. Найбільше подобались їм Петрів, Магоцький і Гупул.

Суддював поправно п. Стшелецький. Видпів коло 4.000.

ДЕРЖАВНА ЛІҐА.

КРАКІВ. **ПОҐОНЬ — ГАРБАРНЯ 1:1 (0:1).**

Поґонь здобула цінний пункт зі стрілу Ціммера.

КАТОВИЦІ. **РУХ — ВАРТА 6:3 (4:3).**

В табелі веде АКС і Краковія. На останнім місці Поґонь.

ЗА ВХІД ДО ОКРУЖНОЇ ЛІҐИ.

СТРИЯ. **ЮНАК — КРЕСИ 1:0 (1:0).**

Треті вирішні змагання покінчились на буцімто невтральному грищі не конче заслуженою перемогою дрогобицької дружини, яка входить до Окружної Ліґи.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ЛЬВІВ. **Луг — Б. К. С. (Бруховичі) 0:3 (0:1).**

Луг II. — Леополія 3:3 (0:3).

Оба змагання розіграно в Луговому Городі.

ЛЬВІВ. **К. С. З. Н. Рипне — Р. К. С. 5:1; Т. Ш. Л. — II. Сокіл 4:0; К. С. З. Н. Рипне — Т. Ш. Л. 5:0.** Всі ці змагання відбулись у рямках ювилею Т. Ш. Л. на Левандівці.

ТЕРНОПІЛЬ. **Леґіон — Гірка (Станиславів 1:0; Єгуда — Гірка 3:0.**

ПЕРЕМИШЛЬ. **Польонія — Сян 3:0 (0:0).**

Змагання велися підчас бурі. З Сяну найкращі Медвідь, Ходань і Неофіта.

Польонія II. — Сян II. 5:1.

Чувай — Ґаґібор 4:2 (2:0).

БРОШНІВ. **Стшелец — Поґонь (Стрий) 6:2 (1:1).** Сензаційна перемога Брошнева над Поґонею, яка після перерви грала дуже слабо.

ХОЖІВ. **Вісниа — АКС 4:2.**

ЧЕСЬКА ЛІҐА.

Спарта — Жіденіце 2:1; Братислава — Вікторія Жіжков 3:2; СК. Пльзень — Наход 1:3

Спортові новинки.

Ватра (Дрогобич) гратиме вирішні треті змагання з Туром і якщо переможе, зустрінеться у кваліфікаційних метчах із Дністром за вхід до А-кляси.

Наколесники Дністра (Самбір) приїхали цілою прогулькою на метч Україна — Бочкай. Гостили їх наколесники України.

Наколесники України організують 29. ц. м. змагання на трасі: Львів — Стрий — Дрогобич — Самбір — Рудки — Львів (220 км.) за чашу голови України дир. О. Левицького. Старт в год. 6.30 рано біля площі Сокола-Батька.

Русь (Ужгород) домагалася від України 2.500 зол. за приїзд на один метч до Львова (Бочкай взяв за оба метчі таку саму суму). За один рік побуту в чеській Лізі незлих апетитів набрались закарпатські копуни.

ДАЙТЕ ДОКАЗ, ЩО ПАМЯТАЄТЕ ПРО ІНВАЛІДІВ У.Г.А.!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича

КУТИ:
17. VIII. Шаріка.
18. VIII. Довбуш.
19. VIII. Під кураторією.
20. VIII. Шалапут.
21. VIII. Княжна чардаша.
22. VIII. Ніч під Івана Купала.
З Кут іде театр до Рожнова.

Український Молодий Театр „Заграва"

ЗАБОЛОТІВ:
17. VIII. Камо градеши? II. частина
18. VIII. Трафіка пані генераловоі.
19. VIII. Тарас Шевченко.
20. VIII. Муравлі.

ТУЛУКІВ:
19. VIII. год. 3 попол. Тарас Шевченко.
Зі Заболотова театр іде до Рожнева, Кут і Косова.

Великий Театр:

Четвер, 19. VIII. год 8 веч. Виступ Балету Парнеля.
Пятниця, 20. VIII. год. 8 веч. Виступ Балету Парнеля.
Субота, 21. VIII. год. 8 веч. Виступ Балету Парнеля.
Неділя, 22. VIII. год. 8 веч. Виступ Балету Парнеля.

КІНА.

АПОЛЬО: „Святи та II блазен".
АТЛЯНТІК: „Тайний плян Р- 8".
ВАНДА: „Геройська бригада", „На хвилі спогадів".
ГРАЖИНА: „У хуртовині заліза й вогню". і комедія з Фліпом і Флипом.
ЕВРОПА: „Заборонене щастя".
КАСІНО: „Стрінулися в Парижі" з Кльодетою Кольбер.
КОПЕРНИК: „Рожа".
МАРУСЕНЬКА: „Пострах опери" з Борисом Карловим.
МЕТРО: „Небезпечний флірт" і додатки.
МІРАЖ: нечинне.
МУВА: „Ніч в опері; „Руки завинили".
ПАЛЯС: „Фякер ч. 13".
ПАКС: нечинний.
ПАН: нечинне.
РАЙ: „Діти щастя" з Ліл. Гарвей та Віллі Фрічом.
СВІТ: „Прапор" і ревія.
СТИЛЕВЕ: „Такі дівчата" і ревія.
ТОН: „Кохана родинонька" з Фліпом і Флипом.
УТІХА: „Китайські моря" і ревія.
ХИМЕРА: „Для тебе Маріє".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5).
„Гірський шпиль Цугшпіце".

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок, 17. серпня 1937.

БЕРЛІН 16.00 Сценки зі жнив, 20.10, 21.00 Розр. концерт, БІЛГОРОД 21.20 Скрипка, БУДАПЕШТ 17.35, 22.25 Циг. музика, 20.35 Сальон. музика, 21.45 Форт., ВІДЕНЬ 15.15 Діточі пісеньки, 16.05 Орх. концерт, 17.45 Форт. есітель, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Гендель-Гайдн. тріо, спів, КОШИЦІ 18.00 Для Закарпаття. МІЛЯНО 19.00 Розр. концерт, МІНХЕН 21.10 Концерт, ПРАГА 11.05 Сальон. музика, 18.05 Чеська сучасна музика, 19.10 Штравсові вальси, 19.30, 20.00 Військ. орх., РАДІО ПАРІ 13.15, 19.00 Спів, 16.00 Концерт із ем. консерваторії у Фонтенебльо, 20.15 Рецитації, РИМ 17.15 Танк. музика.

Середа, 18. серпня 1937.

БЕРЛІН 10.00 Століття співають: Доля і пісня Німеччини, 14.15, 15.00 Розр. музика, 17.00 Камер. музика, БІЛГОРОД 20.00 Нар. пісні, 20.30, 21.00 Гумор, 21.30 Нар. музика, БУДАПЕШТ 19.10 Віденські мельодії, 19.50, 20.00, 21.00 Концерт, 22.25 Розр. музика, ВІДЕНЬ 18.25, 20.00 Симф. концерт, 21.40, 22.00 Віольончеля, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 10.30 Для дітей, 15.15 Альпейська музика, 18.00 Романтичні пісні на хор, 21.15 Соната а-дур Вебера і соната г-дур Брамса (відігр. Кл. Арав і Штрос), 22.30 Нічна музика, МІЛЯНО 19.00, 20.40 Розр. музика, 21.30, 22.00, 23.00 Симф. концерт, 16.00 Музич. образки, орх., солісти, 22.30 Концерт хору молоді й орх., ПРАГА 12.35 Сальон. музика, 14.00 Концерт солістів, 19.20, 20.00 Популярн. концерт, РАДІО ПАРІ 12.40, 13.45 Орх. концерт, 13.15, 15.45, 19.45 Спів, 15.00 Лістові твори, 16.45 Рецитації, 18.15 Гумор, 19.30 Форт., 20.15, 21.00, 22.00 Опера, РИМ 17.15 Камер. музика, 17.30 Розр. музика, 21.00, 22.00 „Корневільські дзвони", оп. Пляикета.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 17. серпня 1937.

6.15 Ранішня пісня, 6.18 Руханка, 6.38 Музика з гр. пл., 7.00 Ранішній денник, 7.10 Музика з гр. пл. 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Інформаційна газетка в українській мові, 12.25 Орх. концерт, 13.55 Легка музика з гр. пл.; у перерві в год. 14.00 Гутірка союзів ККО, 14.55 Львівська біржа, 15.00 „Мадам Батерфляй" оп. Пучіні (II. дія) з гр. пл., 15.40 Львівські біжучі вістки, 15.45 Господарські вістки, 16.00 Цікаві речі з 5-х частин світа, зад. для старших дітей, 16.20 Бетовен: Смичковий квартет г-дур оп. 18- ч. 2., 16.45 Чапланий рай біля Серакова, фейл., 17.00 Орх. концерт (твори Ів. Штравса), 17.50 Актуальна туристична гутірка, 18.00 Огляд фінансово-господарських актуальностей, 18.10 Л. Головський грає, гр. пл., **18.25 „Марко Черемшина — співець Гуцульщини" літ. нарис Романа Пашковського**, 18.40 Програма на завтра, 18.45 Спортові вістки, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 „Радіо п. Іполита" скеч, 19.15 Сільвіо Раніері грає на гітарі, 19.50 Спортові вістки, 20.00 „Клівія" оперетка Н. Достеля; у перерві коло год. 20.40 Вечірній денник. Хліборобські вістки, 22.05 Сарипка, 22.50 Останні вістки веч. денника, огляд преси, метеорольог. комунікат, 23.00 Концерт бажань.

Середа, 18. серпня 1937.

6.15 Ранішня пісня, 6.18 Руханка, 6.38 Музика з гр. пл., 7.00 Ранішній денник, 7.10 Музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Мендельсон: „Пісні без слів", гр. пл., 12.25 Концерт орх., 13.55 Легка музика з гр. пл., 14.45 Для дітей: Байка про метеликові крильця, 14.55 Львівська біржа, 15.00 Розривкова музика з гр. пл., 15.40 Львівські біжучі вістки, 15.46 Господ. вістки, 16.00 З мого варетату, літер. нарис, 16.15 „Пісні без слів" Мендельсона, смичк. квартет, 16.45 Відчит про І. К. Ходкевича, 17.00 Легкі пісеньки у виконанні сестер Бурських у супр. форт.; 17.50 Як будуємо корабель, гутірка; 18.00 Хвилина бюра студій, 18.10 „Пісня рік" словно-муз. авд., 18.40 Програма на завтра, 18.45 Спортові вістки, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 „Легенда про коршмари Цензорію" авд. з нар. піснями, „Святоіерсні пісні" нар. хор, 19.50 Спортові вістки, 20.00 Вокальний квартет і ансамбль гармоністів, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Шопенівський концерт, 21.45 „Будні пп. Ковальських", 22.00 Танкова музика, рефреня, 22.50 Останні вістки веч. денника, огляд преси, метеорольог. комунікат, 23.00 Танкова музика з гр. пл.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, 16. серпня.

1 кг. масла десер бльок. без оп. 2.55 зол.
1 кг. масла бочкові. вкл. з опак. 2.60 зол.
молоко . . . . 14—15 сот.
яйця . . . . . 3·10 зол.

Тенденція на масло знижкова, на молоко вдержана, на яйця слаба.

ОПОВІСТКИ.

На весіллю Аркадія і Зіни Сало в Луцьку, зложили гості зол. 10.— на Українських Інвалідів і зол. 8.06 на „Рідну Школу".

На фонд відбудови церкви в Крилосі зложив в Адмін. „Діла" д-р Маріян Гардецький з Косова зол. 5.—.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.35
1 мм. одношпальтовий в тексті і новинках	зол. 0.60
1 мм. одношпальтовий на першій сторінці	зол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	зол. 0.10
шукаючі праці	зол. 0.05

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	зол. 480.—
Остання сторінка 1/2	зол. 250.—
Остання сторінка 1/4	зол. 130.—
Остання сторінка 1/8	зол. 70.—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.